

GAFFA

MUSIK·MAGASIN FOR ÅRHUS AMT

NR.6/FEB.1984

VÆRS'GO: GRATIS!

GAFFA indeholder:

- Find fem fejl og vind en billet til koncerten med Lis Sørensen og Jens Rugsted.
- Læs om de musikalske aftenskoler i Århus.
- Kim Larsen, Sanne Salomonsen, Lotte Rømer, John Cale og mange flere kommer til Århus i februar. GAFFA har kikket nærmere på navnene.
- Vi har en rapport fra musikbunkerens, hvor Lars Hug gemmer sit solepladeprojekt.
- Zox fra Silkeborg snakker om appelsiner og andet godt.

VI HAR PLADEN

BEAT • SOUL • ROCK • JAZZ
BLUES • FOLK • GOSPEL

Købmagergade 25
1150 København K
Tlf. 01-11 10 15

Borggade 9
8000 Århus C.
Tlf. 06-12 16 86

Dette nummer af GAFFA indeholder:

3

Før koncerten:
Græsrodderne går grassat. OOA siger tillykke med sig selv sammen med Lotte Rømer og Ar-folk, og Folkebevægelsen mod EF byder op til galaaften sammen med bl.a. Kim Larsen, Sanne Salomonsen og Malurt.

Og så er børnerocken blevet ung og »Sand & Stjerner« viser vejen.

4-5

Interview:
Vores udsendte undergrundspion har sneget sig ind i musik-bunkeren hos Lars Hug, medlem af Kliché og igang med et hemmelighedsfuldt soloprojekt.

Endvidere en omtale af jazz-spillestedet Abedissen.

6

Sidelinien:
Den Rytmiske Aftenskole er dukket frem i Århus. I den forbindelse har GAFFA haft en snak med 3 store og alternative aftenskoler i Århus, der satser på musikundervisning.

7

Før koncerten:
Udenlandske gæster i byen! John Cale pudser myten af, og alderen spiller ingen rolle for Dubliners folk-rock.

8-9

Gaffa musikkalender:
Læs om de spændende musiktilbud i februar.

10

Efter koncerten:
Street Beat for fuld damp på Vestergade 58 og Tommy, der er helt sin egen. Gaffa har været ude i byen i januar.

11

Pick Ups:
Januar er ikke plademåned, men enkelte bands har alligevel stukket hovedet frem. Bourbon Street Jazzband og Saratoga Jazzband lægger ud med trad.-og swingjazz. Tordenskjold har hvervet nye soldater, og der er bpnadsalat fra demo-fronten.

12

Rock-kassen:
Indeholder en anmeldelse af en ny Afzelius-sangbog, samt en kommentar til forrige nummers artikel om Ridehuset i Århus.

Konkurrence:

Vind en billet til kombi-koncerten med Lis Sørensen og Jens Rugsted. JT fremfører månedens brugtmarkedstilbyd!

14

Interview:
Zox fra Silkeborg fik en appelsin i turbanen. Læs hvordan de fik den skrællet.

15

Postbox Rosa:
Rudi Rock svarer på koda-problemer – og får svar på tiltale.

Jagten på den forsvundne skat

I sidste nummer af GAFFA havde vi på lederpladsen overladt spalterne til hele redaktionen. »Årets største musikalske oplevelse« hed oplægget, og de indlæg, der kom ud af dette forsøg, var egentlig sigende i deres generelle udsagn: at der var meget få oplevelser, der havde skubbet til folk det forløbne år.

Og det er sært. Der er masser af succes i den danske musikbranche idag. Der er Sneakers, der er Tøsedrengene, der er Halberg/Larsen osv... dygtige bands, der har fundet en særegen lyd og en personlig profil. Men hvad er der så i vejen?

Ikke nok med at der er mange store og gode bands på scenen idag. Det myldrer i underskoven af dygtige og ambitiøse grupper, der virkelig satser på at komme frem i søgelyset – enten via en pladekontrakt eller ved at spille røven ud af bukserne på landets spillesteder. Det er jo fint, men det generelle indtryk er, at vi i høj grad er underlagt en bestemt vellyd, der sidder i vores ører, og som blir' hængende dér som ideal for, hvordan man scorer et hit idag – hvordan man kommer frem. Forbillederne er for store – så store, at de skygger for den originalitet og personlighed, der skal til for at gøre sig gældende idag.

GAFFA var for noget tid siden deltager i dommerpanelet, da Skanderborg Festivalklub arrangerede en amatørkonkurrence. Arrangementet blev et slående eksempel på, hvad bands idag tror er hittet – på, hvad der skal til for at slå igennem idag. OK, der var undtagelser, men generelt kan man sige, at det blev en opvisning i manglende vilje til originalitet – for evnerne manglede ikke rent teknisk.

Den skuffe, der hedder dansk vellyd og hit-stil, og som er mere end rigeligt fyldt ud i forvejen, blev forsøgt blokket ud af flere bands.

En, to måske tre kvinder i frontlinien ved mikrofonerne, mændene bagved funk-bas, smarte rytme-lifts og bred stringer-synthesizer, rider os som en mare for tiden. Forlægget er virkelig godt – jeg holder meget af Sneakers og resten af de københavnske bands fra den skuffe, men det er en skam, at det ikke bare kan være sådan – hvorfor skal alle mulige andre og dygtige bands nødvendigvis følge trop.

Det kræver selvfølgelig mod og hårdt arbejde ikke at arbejde med strømmen – men mulighederne for at skabe noget andet er der, hvilket man heldigvis kan forvise sig om på de forskellige musikscener. Spørgsmålet er, om der er mod til det.

Og modet skal ikke kun komme fra bands'ene. Det drejer sig i lisså høj grad om, at pladeselskaberne har ørerne åbne for nye strømninger. I dette nummer af GAFFA omtaler vi udsendelsen af pladen »Tordenskjolds Nye Soldater« – Ja, navnene er måske nye, men lyden og klangidealet er på det meste af pladen den samme gammelmekendte københavnerlyd. Man kunne i denne forbindelse drage en parallel til pladeselskabet Irmgarz' udsendelse af pladen »Somewhere Outside« for nogle år siden. Her var plads til originalitet og særpræg, fordi det var hensigten med pladen, at den skulle give et indblik i den mangfoldighed af musik, der trives i landet – et bredt perspektiv, der osse lykkedes. »Tordenskjolds Nye Soldater« er det stik modsatte. Her får du mange forskellige bands til at spille næsten den samme slags musik. Det er deprimerende, og man kunne spørge, om det danske musikliv virkelig er blevet så blodfattigt, at der ikke er plads til andet end strømnetet monotoni.

Arrangører og bookingfirmaer har deres del af ansvaret. Det ender alt for ofte i, at man satser på det man har – det, der er sikkert. Der er ikke råd – og ikke personale nok – til at beskæftige sig med mindre og mere originale bands. Og det er da i og for sig logisk nok på kort sigt – men jeg understreger på meget kort sigt! Bookingbureauer og arrangører slås om de store og mister de små – slås om hittet og glemmer, at hittet osse er gemt i det nye og personlige.

Osse Sneakers har været små engang! Og det er fuldt ud fortjent, at det er blevet så populært, som det er idag. Det er slet ikke dér, hunden ligger begravet. Det er fint at lave et hit – det er heller ikke det. Men kritikken retter sig mod den skole, de store bands danner som linie ned over musikbranchen som helhed. Der er masser af bands, der kan noget andet – der er masser af ideer at udfolde, men der mangler energi og mod til at prøve noget nyt, fordi man tror et hit skal lyde på en bestemt måde – en udformning, de store bands har som skabeloner i skrivebordsskuffen. Og der mangler nogle ordentlige rammer for bands'ene at udfolde sig i. Måske skulle musikbranchens side-mænd prøve at indstille ørerne på andre kanaler i fremtiden, og måske skulle de mange nye bands, der søger efter den forsvundne skat, fatte mod og gå andre veje efter hittet, og så skide på, at branchen for tiden søger efter bestemte lydidealer. h.a.

Mange hilsner
REDAKTIONEN

GAFFA

Vesterallé 15 . 8000 Århus C

MUSIKTEATRET PRÆSENTERER:

Fredag d. 10.2.: STRUBE BAND.

Torsdag d. 16.2.: Pierre Dørges
THERMÆNIUS.

Fredag d. 24.2.: SALSA NA MA.

Øvrige arrangementer: se kalenderen.

VÆRTSHUSET

Husk hver dag fra kl. 17.00:

Spændende kød- og vegetarretter á la carte
og koldt køkken fra kl. 13.

Piger i gymnasiet og på HF — overlevelse eller frigørelse?

Redigeret af

Anette Steen Pedersen og Inger Frimodt-Møller

168 sider 1983 kr. 59,85

Køb den hos:

Forlaget EMMELINE
Brordrup Bygade 1
4621 Gadstrup

Telefonbestilling
dag: 01-135088
aften: 02-390777

Udgivet af GAFFA, Guldsmedgade 23, o.g., 8000 Århus C, tlf. (06) 12 98 99.

Ansvarshavende for dette nummer: Henrik Adler.

Medarbejdere ved GAFFA: Poul Martin Bonde (Poul Pigtråd), Jørn T. Andersen (Jønne t), Poul Erik Sørensen (pe), Anette Hvidkjær (-A-), Morten Laursen (Rudi Rock), Christian Toft (thoft), Ellen Enggaard (E.E.), Henrik Adler (h-a), Erik Larsen, Jacob Freud-Magnus, Hanne Sole, Ulrich Hammelev, Troels Hulgård, (troels), Henning Mørch Jensen, Peter Deleuran, Jens Jørgen Jæger (3 x J).

Annoncer: Hanne Sole.

Distribution: Peter Bertholdt, Jeppe Valdemar Andreasen (Rytmsk Musikforening).

Forsidefoto: Mogens Eskildsen.

Sats: Jysk Fotosats.

Tryk: Hornslet Bogtrykkeri

Oplag: 25.000 eksemplarer.

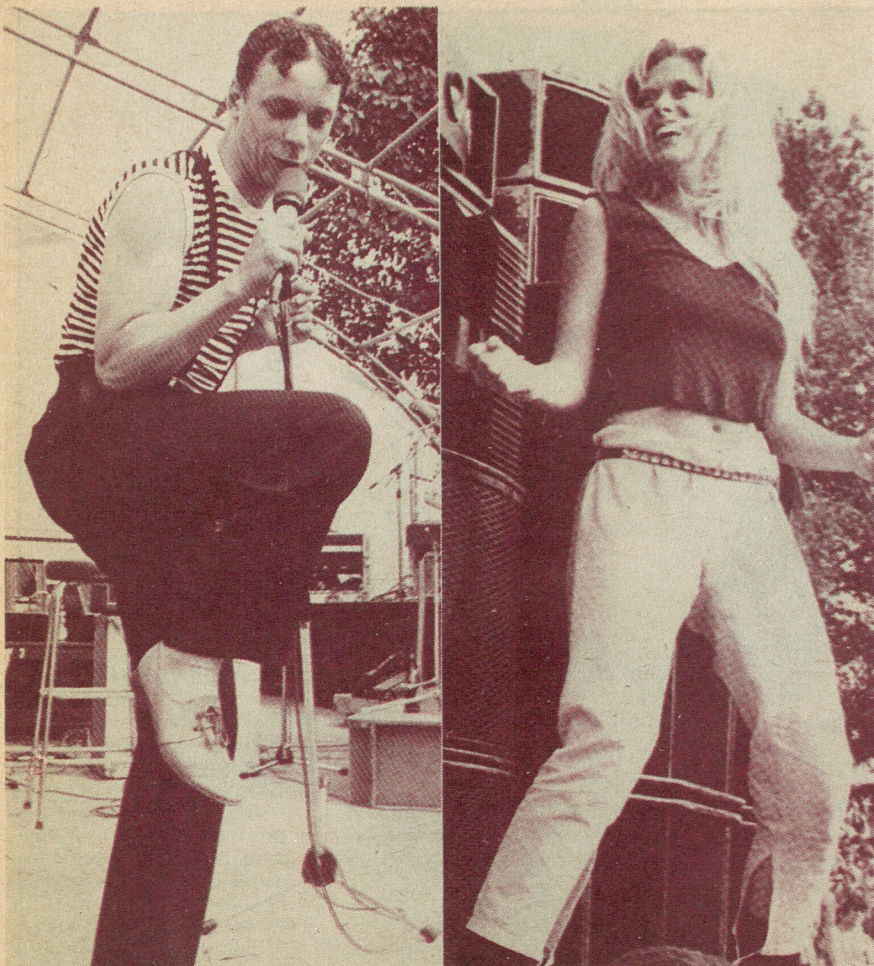
Deadline for næste nummer: redaktionelt: 16/2.

annoncering: 21/2.

GAFFA udkommer næste gang tirsdag den 28/2.

Gironummer: 4 376 897.

ISSN: 0109 - 0097.

Sanne og Frede synger nej til EF.

Foto: Henning Mørch Jensen

OOA fylder år!

Den 4/2 holder OOA 10 års fødselsdag i Stakladen. Som gæster har OOA inviteret Ar-folk, og Lotte Rømer Band.

Ar-folk, der er et af landets ældste folk-rock orkestre, lægger ud først på aftenen med den specielle blanding af folkemusikalske inspirationer og klar rock, der er Ar-folks kendetegn. Om blandingen af de to musikalske retninger nævner bandet i sin pressemeddelelse, at det er en blanding af akustiske og elektriske og instrumenter – lige fra det middelalderlige krumhorn til vor tids hi-tech synthesizer. Repertoiret går fra nye arrangementer af gammel folkemusik til egne mere rock'ede kompositioner fra egen skuffe.

OOA vil herefter servere en lille forfriskning bestående af OOA's Nye Teater. Om indholdet i denne sprudlende cocktail vil arrangørerne fra OOA indtil videre intet røbe.

Når der er bøvset af efter dette lille intermezzo vil Lotte Rømer Band slutte aftenen af. Lotte Rømer Band består som sædvanlig af Ivan Horn på guitar, Per Wium keyboards, Peter Schøitz på trommer og Lotte Rømer bas og vokal.

Bandet vil spille numre fra det efterhånden temmelig omfangsrige repertoire i den velkendte melodiske rock-stil, men man kan samtidig være

Ar-folk spiller til 10 års fødselsdag for OOA.

sikker på, at fødselsdagen med denne afskedsalut afsluttes på dansegulvet – ikke mindst til Ivan Horns djævelsk djærve guitar.

h-a

Nyt udspil fra Folkebevægelsen mod EF

Folkebevægelsen mod EF samler allerede nu vælgerne før det store bråvallaslag, Europa-valget d. 14/6-84. Det sker i Vejlbj-Risskovhallen d. 14/2. Til lejligheden har Folkebevægelsen samlet et kor af venner fra den musikalske inderkreds, så det samlet kan brøle et kæmpe-NEJ til det europæiske fællesmarked.

I koret medvirker Kim Larsen og Erik Clausen – begge lige trådt ud af biograf-

lærredet fra filmen »Midt om natten« for at deltage i løjerne. Osse Sanne Salomonsen deltager – denne gang sammen med Frede Fup. Endvidere ska' beat'er Mek Pek Party Band ind på scenen, og Henrik Strube og Malurt blander sig osse. Til den mere rolige ende af koret tøjler sig Poul Dissing, Arne Würglér, Benny Holst og Lasse & Mathilde.

Peter Ingemann og Stig

Møller vil dirigere diverse solo-præstationer og nøje se til, at hver kunstner højst præsenterer 2-3 numre, og de skal nok vide at sætte ind, hvis ikke mindst ét af numrene er skrevet specielt til lejligheden.

Alle korister deltager vederlagsfrit og medvirker desuden på en kommende lp, der udsendes af Folkebevægelsen mod EF op til Europa-valget.

h-a

Ungdomsgrupper over land

Rodlshed – ungdomskrise og arbejdsløshed er nogle af stikordene bag Ishøj ungdomsgruppen »Quint«, der i februar/marts er på landsdækkende turné sammen med et andet ungdomsband »Ta' fat«. »Ta' fat« består bl.a. af Fox Nilfisk fra det gamle børneband Parkering forbudt og Jan Vestergård fra Rockbandet i Randers.

Turnéen når til Von Hatten/Randers d. 14. februar og senere på måneden – torsdag d. 23. – er de på scenen i Vestergade 58, Århus.

Grupperne lover frisk og energisk musik, der både er til at lytte og danse til. »Ta' fat« i rock/funk-genren og Quint i mere glidende rock a la Saga.

Tirsdag d. 7/2 spiller det århusianske ungdomsband Band Konfetti på Huset. I efteråret besøgte de osse Huset på en tirsdag, men spillede for et veloplagt og talrigt publikum på trods af denne dårlige gå-i-byen aften. Måske skulle man gå ned og se, hvordan det kan gå til.

jønne t.

Ungdomsrejse til Egypten

10 dg. med
1/4 pension 3.695,-

USA. Fra Amsterdam
New York 2.800,-
Los Angeles/
San Francisco 4.650,-

Fjeme Østen

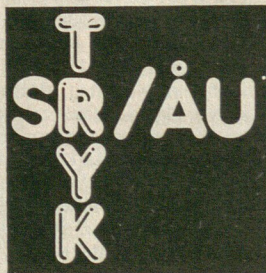
Fra København
Delhi 5.300,-
Katmandu 6.710,-
Bangkok 5.600,-

Specialister i ungdomsrejser til hele verden – ring og få et tilbud.

STJERNEGAARDS REJSEBUREAU
Graven 12, Århus 06-18 24 88

Five Blonds er et helt nyt Århus navn, der lover rockmusik som skal høres ikke forklares. Debut på Huset ved en midnatskoncert den 14. februar. Bandet består af Katja Ahler (sang), Annie Gruntvig (trommer, tidl. Piradio), Lisbeth Jørmí (bas), John Winfeldt (sang) og Preben Eriksen (guitar, tidl. Rockforbundet).

PLAKATER, LØBESEDLER, FOLDERE, NYHEDSBREVE, SALGSLISTER, BØGER, BREVPAPIR osv.

STUDENTERRÅDETS TRYKKERI ER

BILLIGST!

OFF-SET A3 & A4, KLARGØRING AF FOTOS TIL TRYK, RASTRING, LAY-OUT, MONTAGE, FOLDNING, HÆFTNING & ANDEN EFTERBEHANDLING, OP- & NEDFOTOGRAFERING, GODE RÅD & VEJLEDNING, STORT & SMÅT

RING & SPØRG EFTER NELLY

STUDENTERRÅDET ved ÅRHUS UNIVERSITET 06 12 89 44

YAMAHA

Anerkendte musikinstrumenter

ÅRHUS MUSIK & EXPERT

På hjørnet af Ryesgade og Banegårdsplads - 8000 Århus C - Tlf. 06 - 12 00 33

Medlem af City-Konto

Lars Hug og tilfældighederne synger City Slang

I foråret 1984 kommer ny lp fra Hug – solo!

GAFFA har kigget ind i førerbunkerens hos den kendte Kliché-sanger, der fortæller om sit nye soloprojekt: CITY SLANG. Om det, der ikke kan og heller ikke skal siges med ord, og om en legende eksperimenterende arbejdsproces, hvor man tillader tilfældighederne at snakke med, og bruger lydbandet som skitseblok undervejs i et forløb, hvor alting alligevel ændrer sig, uundgåeligt... Hvordan? Det kan du høre om et par måneder! Her er foreløbig rapporten fra vor udsendte spion:

– Du kan godt glemme alt om Kliché i den her sammenhæng!

Lars Hug, med daggamle skægstubbe og blød filthat, læner sig tilbage i stolen, men er stadig på spring, tager tilløb til en forklaring.

Vi sidder på et kælderværelse i en ældre villa i det nordlige Århus. I en niche venter et par små, højtsiddende vinduer ud mod villavejen og Verden («Velkommen til Førerbunker!») grinte Lars og slog ud med hånden). Det lille kælder- rum er spartansk udstyret med en ottoman, et ovalt bord med to stole, en bogreol og i hjørnet en bunke virvar af elektronisk grej. Og en metalkuffert. Hug er på vej til London.

Det er en dryppende våd vinterdag i det Orwells år 1984, og jeg er en spion, opdager jeg, udsendt af Folkets Efterretnings-Tjeneste med ordre på at skaffe flest mulige oplysninger om denne Lars Hug og hans mystiske projekt. Hvad kan vi vente os fra den mand?

Jeg er osse selv lidt nysgerig. Faktisk meget. Kender Lars Hug som forsanger og guitarist og en af hovedkræfterne i Kliché, den eksperimenterende avantgarde-gruppe i århusiansk ny-rock med de stilskabende og banebrydende lp'er SUPERTANKER (1980) og OKAY OKAY BOYS (1982), der tilsammen har solgt i 50.000 eksemplarer.

»Salgsmæssigt ligger Kliché i den gode middelklasse«, oplyser den flinke medarbejder på Medley Records, og uanset salgstillene har Kliché-folkene allerede haft en stor betydning som påvirkningskilde for firsernes danske rockmusik. Musikalsk tør de tage chancer, gå nye uprøvede veje og anvise nye måder. Desuden har Klichés tekster hjulpet med til at justere vores allesammens bevidsthed til virkeligheden. Det er måske i dag svært at forestille sig, men faktisk var der før Kliché næppe på dansk skrevet en

Lars Hug

FOTO: ANNA HEDEGÅRD

rocksang om transistorer eller f.eks. atomfysik, maoisme, bibelen og elektricitet. Det er en af Klichés store fortjenester at have sat politik, religion, filosofi og naturvidenskab ind i vor moderne højteknologiske hverdag. Og det på en både enkel og kompleks måde, der er konstaterende snarere end stillingtagende. Åh ja, jeg tilstår det: jeg har været en fascineret Kliché-fan, siden jeg for første gang hørte gruppen for fem år siden. Og nu får jeg besked på at glemme alt om Kliché!

Men tilbage til Lars Hug. Vi prøver igen.

Han er ikke nem at interviewe, synes jeg. Ikke nok med at han lægger dynamit under mine forudfattede meninger, visse nærgående spørgsmål nægter han rent ud at besvare. Ikke at jeg har ret til at stille dem, men som musikindustri-spion! I et dunkelt øjeblik (tilgiv denne flyvetanke, Lars Hug!) forekommer det mig, at han vægrer sig ved at tale om det væsentlige, fordi det væsentligste alligevel ikke kan sættes på ord (sandt nok!), men på den anden side heller ikke vil tale om resten med den begrundelse, at det er uvæsentligt! Og hvad er der så

tilbage at tale om? Nej vel?!

Men tilbage til Lars Hug. Det skal nok gå.

Nyt tilløb. Optagelse fem:

Kød hos bageren?

– Det med Kliché er uvæsentligt, for jeg er ikke Kliché, og jeg alene kan ikke lyde som Kliché. Jeg kunne godt plagiere den gruppe, jeg er medlem af, men det har jeg selvfølgelig ikke været interesseret i.

– Det har været en naturlig ting for mig at gå igang med det her. Og jeg vil gerne rette en tak til Kliché for deres opbakning. Jeg har mødt megen opbakning til det her projekt, siger Lars Hug ned i spionmikrofonen.

– Du er altså ikke træt af Kliché? Det er ikke noget brud?

– Nej-nej, men når vi ikke spiller sammen og ikke er sammen fysisk, så er der selvfølgelig tale om en adskillelse. Om den er midlertidig? Ja – medmindre der kommer andre ting, som adskiller os! Det her projekt ville være helt unaturligt for Kliché at lave. Det er aldrig noget, som Kliché som gruppe ville være interesseret i. Du går jo heller ikke ind i en bagerforretning for at købe kød, vel?! De tre

Vent

I kaffebaren med cigaret og cola
i frost over fodgængerovergangen
i biografens dybrøde foyer
i flugt med hænderne for ansigtet

vi venter på nogen

i flyvende efterår på Oktober Boulevard
i bilen død midt i nattens slum
i værelser presset ind under taget,
stukket ned under gården
i tog susende væk fra,
imod og igennem alle byer

vi venter på nogen

i årevis
i aften.

Søren Ulrik Thomsen:
CITY SLANG, 1981

andre i Kliché kører deres pladeprojekt helt alene, men jeg har da hørt dem, og vi snakker sammen.
Klip!

Alle forlydender om et endeligt brud mellem Lars Hug og de resterende tre fjerdedele af Kliché kan således afkræftes foreløbig. GAFFA vil senere vende tilbage til Klichés kommende lp, gruppens tredje, der ventes færdigbagt i det tidlige forår. Men her og nu: Ikke ét ord mere om Kliché! Tilbage til Lars Hugs kraftfulde kødret, der nu har været under tilberedning gennem mere end et år.

Både titlen og teksterne stammer fra digtsamlingen CITY SLANG. Den udkom i 1981 på Gyldendals datterforlag Vindrose, og er skrevet af den københavnske poet Søren Ulrik Thomsen – et

navn man bør lægge mærke til.

For Lars Hug skete det på følgende måde.

Klip. Optagelse fire:

Mødet med CITY SLANG

– Jeg skulle ud at rejse, en tur til Berlin, og tænkte, at jeg måtte have et eller andet at læse i. Jeg spurgte en af dem, jeg boede sammen med. Det skulle ikke fylde for meget, ikke være en roman, og så gav han mig digtsamlingen CITY SLANG. Nu har jeg det problem, at jeg er ordblind, så jeg kunne ikke rigtig få bogstaverne til at hoppe sammen på den togrejse. Men så tog det fat hen ad vejen, du ved. Jeg havde bogen fremme et par gange for at kigge i den, uden nogen form for lumske bagtanker. Jeg syntes, at det var da sikkert meget godt. Jeg synes altid, det er svært at

STOP EF EF-valg '84

ÅRETS KONCERT

KB-hallen 13. feb. kl. 19.30 Vejby-Risskov-hallen 14. feb. kl. 19.30

Erik Clausen • Kim Larsen • Malurt
Frede Fup • Arne Würgler • Benny Holst
Sanne Salomonsen • Henrik Strube Band
Poul Dissing • Peter Ingemann • Stig Møller
Mek Pek Partyband • Lone Kellermann
Ebbe Kløvedal Reich • Lasse og Mathilde
Benny Andersen • Trille m. band

Til KB-hallen: City Billetbureau, Tlf.: (01) 13 45 31 - (01) 11 24 65

ma.-fr. 11-17 Billetpriiser: 115 kr. - 85 kr. - 70 kr. - 55 kr. incl. gebyr

Til Vejby-Risskov-hallen: Århus Billetbureau ApS, Tlf.: (06) 13 95 44, hverdage 11-17, lørdag 10-13 Billetpriiser: 84 kr. incl. gebyr

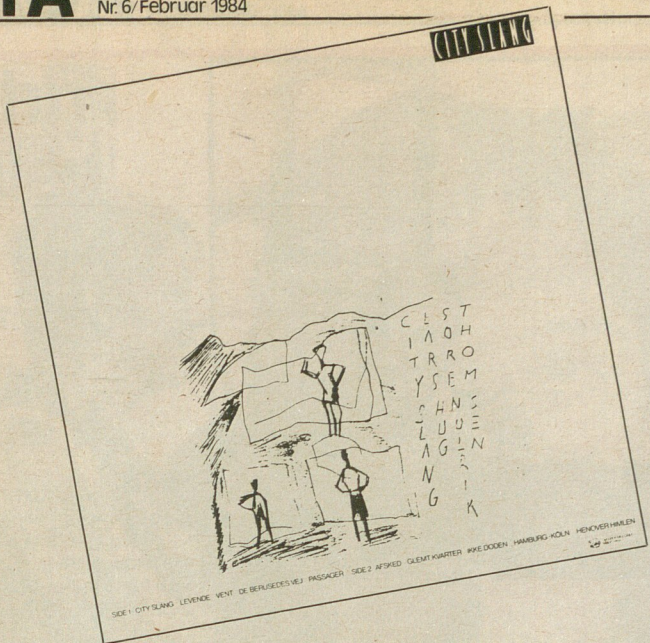
HURTIG LEVERING

Reparation af blæse-instrumenter

Kvalitets-reparation til rimelige priser. Mange års erfaring.

Specialværkstedet for blæseinstrumenter.

Klostervej 3 • Århus
Tlf. 06 - 12 56 55

forholde sig til noget nyt. Man vil enormt gerne optage det i sig selv og ligesom få den udvidelse, som vedkommen- de, der har lavet det, måske selv har oplevet. Men tit er det svært. Det tog først rigtig fart en dag jeg sad og spillede, og så lå bogen foran mig, åben. Jeg havde ikke nogen konkret ting at synge, og så sad jeg og sang det nummer her: »Glemte Kvarter«. Jeg sad og rodede med det og syntes, det var meget sjovt. Så tog det fart, jeg begyndte at arbejde konkret med det, og så blev jeg helt bidt af det! Dette første digt, »Glemte Kvarter«, det åbnede noget for mig. På pladen blev det det eneste nummer, jeg sådan decideret sad og arbejdede mig koncentreret igennem. De andre numre har jeg lavet på en anden måde, men mere om det senere. Det var altså den første fase af det, mødet med det digt. Så tænkte jeg: Hvem mon han er, ham fyren her? Jeg skrev og spurgte, hvad han syntes om den tanke, at jeg lavede noget på det – og så skrev han tilbage, at det syntes han var en god idé. Jeg arbejdede videre og sendte ham de fem numre, jeg havde lavet. Han ku' skidegodt li' det og var blevet enormt glad for det – og så fik jeg jo blod på tanden! Nu har jeg arbejdet i over et år på det projekt.

Tilstanden forsvinder når ord sættes på....
Lars Hugs nye plade CITY SLANG kommer til at indeholde ialt ti numre. Heraf er otte sange, med digtene aftrykt på pladens inderomslag. Og så er der to instrumentalnumre med titler og inspiration hentet fra Søren Ulrik Thomsens digtsamling.
Ifølge Lars Hug var det ikke nødvendigt at ændre på digtenes ordlyd for at gøre dem til sangtekster:
– Søren Ulriks digte er meget komplekse. De giver sig selv, har deres egen rytme og deres eget sprog. Jeg har selvfølgelig valgt dem ud, der var bedst egnede. En del af de digte, jeg har arbejdet med, har jeg måttet skrotte. Men de fleste af dem er meget sangvenlige – i hvert fald for mig!
Og så plumper spionen i med det traditionelle spørgsmål: »Er det muligt at sammenfatte i få ord, hvad projektet handler om?«... Hvorpå en lille evighed marcherer gennem kælderrummet, og Lars Hug spontant sætter hælene i. Sammenfatte? Handler om?
– Det er ikke nødvendigt... Jo, CITY SLANG! Det er kodeordet for mig. Mit mantra, det er

Ikke døden

Døden er ikke veninden kommer aldrig tilbage fra sin rejse væk fra Metro Nord, væk væk, døden er ikke sølv og turkis sejlene bort fra fascinationens opløste krop døden er ikke at styrte på gaden blandt dem der bukker sig og dem der haster døden er ikke at elske og alt er som det plejer.

Søren Ulrik Thomsen:
CITY SLANG, 1981

CITY SLANG i det her. Det dér med at sammenfatte, det er en anskuelsesform, jeg ikke rigtig kan træde ind i. For mig er det meget større, meget mere komplekst. Forstår du, det, der holder mig i gang i et helt år eller mere, det er arbejdet med at udtrykke nogle ting i mig selv, nogle stemninger, nogle påvirkninger. Ikke fordi jeg ved, hvad det handler om – det er der så mange andre, der gør krav på at vide. Så du valgudsendelsen i TV? Der kunne man hele tiden høre politikerne sige: Det handler om det og det, det handler om det og det....
Spionen fremturer:
– Kan man så udtrykke det på den måde, at du ser det som din opgave at sætte åbne regnestykker op, frem for at levere færdige facitlister til publikum?

Lars Hug sender kælderloftet et blik:
– Det at opleve og det at føle, det er så svært at sige, ikke? For bare det at man sætter ord på, dermed har man allerede forsøgt at holde det fast, og dermed forsvinder det måske osse. Fordi man begynder at prøve lissom at spotte det ud: »Hvor er mine følelser henne«, ikke – og så er man i en helt anden tilstand, så forlader man faktisk sin krop og går op i hjernen, og så er den tilstand allerede væk, ikke?
Klip!
En del af tilfældighederne
– Når jeg laver sådan nogle ting, så har jeg ikke en eller anden intellektuel indfaldsvinkel. Hør f.eks. det her nummer, »Ikke Døden«. Det har jeg lavet på nogle tilfældighedsprincipper. Jeg har på må og få valgt nogle værdier, som svarer til nogle akkorder, i en bog som indeholder 2400 forskellige akkorder. Efter lodtrækningsprincipper har jeg så fået trukket nogle akkorder frem, og dér har jeg så kunnet

vælge og vrage og osse blande mig i det selv. Jeg har ikke været underlagt det, vel? Jeg har lisså meget selv været en del af tilfældighederne, fordi... nogle gange, hvis jeg er kommet til at spille forkert, så har jeg ikke rettet det – eller pludselig så stod jeg egentlig og spillede nogle akkorder, som ikke stod på papiret.
– Alle de der tilfældighedsprincipper har været spændende, fordi man er ligesom bare blevet ledet af nogle tilfældigheder. Man har ikke sagt: Nu går jeg herfra, og så går jeg derhen, og så skulle jeg gerne nå til det resultat – det vil sige, det har jeg gjort med ét nummer, men i princippet har jeg gjort nogle andre

ting, uden at det blev til nogen skabelon.
– Så synger jeg teksten direkte ind ovenpå lydbandet, uden at planlægge i forvejen, at denne linie af digtet skal synges på en A-akkord, og så skal jeg lige gå en terts nedenunder og synge den næste på en B-dur... Jeg synger det direkte ind med det samme. Og hvis jeg ka' li' det, så arbejder jeg videre på det – hvis jeg ikke ka' li' det, så kan jeg bare slette det og prøve et andet digt. Det er så teknikken, det er ikke så spidsfindigt.

Dopen i det her
Spionen forsøger en formulering:
– Kan man ikke sige, at du bruger lydbandet som skitseblok? Ja nu er det allerede blevet anderledes, men det bliver det sgu uundgåeligt!
Lars Hug griner:
– Jo, fedt nok udtryk! Dér er det igen, det forvandler sig undervejs. Du kan sidde og lave en demo hjemme i din garage (ser sig om i kælder- rummet og griner igen: Garage, ha-ha!) – men fra demo og til du går i studiet og indspiller det med nogle andre musikere, så tager det en ny form. Og dér skal du være endnu mere på vagt: Jamen spiller de nu det, så det rammer præcist det, du gerne vil have? Tag nu f.eks. »Ikke Døden«, der endte vi med en studieversion, som jeg ikke var tilfreds med. Og på pladen vil det færdige nummer lyde meget anderledes – men det er faktisk nøjagtig samme version, blot bearbejdet elektronisk og gjort længere ved klipning. Det er hele tiden et spørgsmål om at være tilstede her og nu og justere dit eget udtryk: Er jeg nu helt derhenne, hvor jeg vil?
– Men altså skide være med teknikken. Det, der er spændende, og det der gør, at jeg laver sådan noget her, det er det øjeblik, hvor du står og synger med nogle ord, der kommer igennem dig og ud af din mund, ikke, og noget musik der spiller, og det hele går op i en eller anden anden enhed – det er det, der er fascinerende. Det er dét, der er dopen i det her!!!

STAKLADEN
NDR. RINGGADE 3. ÅRHUS.

Rytmisk Musikforening
Præsenterer

Torsdag d.16.feb.kl.20
LIS SØRENSEN BAND
Jens Rugsted BAND

Fredag d.17.feb.kl.21
JOHN CALE BAND

Søndag d.19.feb.kl.20
THE DUBLINERS

Fredag d.9.marts.kl.21
BJÖRN AFZELIUS

Lørdag d.10.marts.kl.21
Ralph mcTell

Forsalg: Aarhus Billetbureau
Guldsmedg.17.(06) 13 05 44

Brygget perlende frisk.

Det store smil og den lille konkurrence – eller omvendt?

Der er gang i det rytmiske musikliv i Århus. Folk spiller på livet løs, og der opstår hele tiden nye bands.

Den store aktivitet afspejler sig osse i tilmeldingen til diverse kursus, hvor man kan dygtiggøre sig på sit instrument – eller måske bare lære at spille sammen med andre mennesker.

Her i byen har undervisningen i rytmisk musik i

stort omfang hidtil været varetaget af Kritisk Oplysningsforbund (KOF) og Fagkritiske Aktiviteter (FA). Nu har et nyt undervisningsforbund meldt sig på scenen, Den Rytmiske Aftenskole, og GAFFA har i forbindelse med denne debut taget en snak med de tre forbund for at høre, om der virkelig skulle være plads til alle tre.

Men først lidt forhistorie: FA er det ældste af de tre forbund, men har gennemgået en radikal omlægning siden det fungerede som studentbevægelsens oplysningsforbund i begyndelsen af 70'erne. Da studenterbevægelsen ikke længere havde brug for Fagkritiske Aktiviteter gik forbundet ned og hjem. Dette var meget imod nogle af FA's medlemmer, der forsøgte at genrejse det tabte projekt.

Man diskuterede FA's videre skæbne – så længe, at man nåede at blive uenige om målsætning og ledelsesstruktur, men til gengæld fostrede splittelsen Kritisk Oplysningsforbund (KOF). I forbindelse med en økonomisk restaurering af Fronthuset i Møjlgade genopstod FA i 1977 og har ekspanderet kraftigt siden – i øvrigt parallelt med KOF's udvidelse. KOF og FA ligner i det ydre

hinanden.

KOF har et lidt bredere udbud af kursustilbud, men begge forbund er enige om, at målet må være at komme udenom den normale indskrænkede opfattelse af kreativitet som blot og bar hobby og fritid. Kreativitet kan bruges til meget mere – måske ikke til at producere »music-stars«, men til at få folk til at opleve sammenhold og udfordring.

Den Rytmiske Aftenskole er ny her i byen og kører de første kurser af her i foråret. Det er hensigten med Den Rytmiske Aftenskole (DRA) at uddanne deciderede musikere og videreudanne musiklærere. Det er altså i modsætning til KOF og FA en fagskole. DRA er for folk, der vil lægge en masse energi i at blive musikere. Det skal ikke være folk, der bare skal have fritiden til at gå. GAFFA har taget en snak med Steffen Hartje (FA), Lone Lindequist (KOF) og Ebbe Høyrup (DRA).

Nikker og smiler til hinanden

I må da hente jeres lærere fra vidt forskellige miljøer her i byen?

Alle: NEJ!!

Hvad skal vi så med Den Rytmiske Aftenskole?

DRA: Historisk er det sådan, at vi var nogle stykker, der gik og snakkede om, at der manglede en rytmisk aftenskole i Århus. Vi gik og snakkede med en masse folk – og øh... de synes egentlig nok, at der var noget om snakken, og i løbet af kort tid var der en masse mennesker, der var med på ideen...

Jeg ved godt, at vi har enormt mange af de samme lærere som KOF og FA, men dels har jeg ikke fisket ret meget, dels er der en masse lærere, der selv har henvendt sig. Men det ændrer sig nok på et tidspunkt. Jeg tror vi får inddraget lærere, som ikke har undervist i denne sammenhæng før.

– FA siger, at 80% af undervisningstilbudene i forbundet har med musik at gøre. For KOF er det næsten det samme. Med andre ord betyder musikundervisningen meget for de eksisterende forbund.

Hvad siger KOF og FA til, at der nu opstår et nyt forbund med musik som eneste område?

FA: Der er omkring 100 forbund i Århus. Hvert år kommer der nye til, og det er vi faktisk glade for, fordi man efterhånden kan konstatere,

at alternativerne til de virkelig store forbund som AOF og FOF vokser. På den måde styrker det de små overfor de store.

KOF: Vi synes osse det er helt fint. Gu' er vi da konkurrenter, men vi nikker og smiler da til hinanden hver dag. Selvom vi er konkurrenter, kan vi da godt samarbejde.

Professionelle og amatør-elever

– Opfatter i DRA som en indirekte kritik af jeres hidtidige undervisningsudbud?

KOF: Nej, bestemt ikke, for DRA har inviteret så at sige samtlige vores lærere... så det ville jo være lidt svært. Men jeg har hørt, at DRA vil køre det mere professionelt op – altså længerevarende kurser og dagkurser med henblik på at uddanne professionelle musikere.

DRA: Nej, det er ikke helt rigtigt, men vi vil gerne satse lidt i den retning.

KOF: Men jeg har forstået, at I vil arbejde meget intenst med musik, og det er i hvert fald i modsætning til de fleste af vores elever, der måske går til musik om tirsdagen og tegning om torsdagen. De opfatter det mere som en del af et miljø, de indgår i og en del af dagligdagen, og ikke noget med, at de nødvendigvis vil være musikere.

DRA: Vores program siger det måske ikke så tydeligt, men det er det professionelle arbejde, vi vil styrke.

FA: Men der er store begrænsninger i den statslige lovgivning med hensyn til lærere. Vi kan ikke udnytte de ressourcer, vi har, fordi der er noget, der hedder 12-timers reglen, som begrænser antallet af tilskudsberettigede timer om ugen for de arbejdsløse, og »17-reglen«, der betyder noget for, hvornår lærerne kan undervise – nemlig først efter kl. 17, hvis vedkommende er arbejdsløs, som de fleste er. Hvis de regler blev slettet, så var der hverken noget, der hed indbyrdes konkurrence os imellem, og så kunne vi for alvor tage fat om de arbejdsløse.

Begrænsninger fra det offentlige side...

– Er oprettelsen af DRA en kritik af KOF og FA?

DRA: Jeg opfatter det ikke sådan, at vi nu skal til at konkurrere og alt det dér...

KOF: Jamen, det skal du da!

DRA: Nå, ja, men det er jo ikke hovedformålet. Vi vil

gerne udbyde en mere specialiseret undervisning på et højere niveau. Vi satser på folk, der virkelig vil give musikken en masse tid og energi. Det mener jeg, der er plads til.

KOF: Men du kan ikke ansætte lærere, der er medlemmer af musikernes fagforening, til at undervise døgnet rundt. Det må de ikke. Der er nogle tåbelige foranstaltninger, der forhindrer os i at gøre det.

FA: Det er helt forkert, når DRA fremhæver at ville tilbyde mere kvalificeret undervisning, end den vi har. Det er som Lone siger et spørgsmål om muligheder. Vi har stort set haft fat i de lærere, vi gerne vil have, men problemet er, at det er svært at holde fast i dem, fordi vi kun kan tilbyde dem ret dårlige betingelser på grund af alle de vanvittige offentlige begrænsninger.

DRA: Mulighederne er selvfølgelig begrænsede, men jo flere der er til at manifestere, at der er et behov, jo større er vores pressionsmuligheder da osse.

Men det kræver da et samarbejde os imellem.

Men begrænsningerne er der jo. Hvis det forholder sig på denne måde, kommer I jo til at drive rovdrift på de lærere, der bor i byen...

DRA: Jeg tror nu ikke, der er et begrænset antal lærere i byen. Der er mange, der gerne vil undervise – og mange vil gerne undervise meget – det kan man se på alle de henvendelser, vi har fået.

KOF: Det er nu ikke ret mange. De, der har muligheden, er de studerende og folk på socialhjælp, der ikke er omfattet af »17-reglen«. Altså en musiker må gerne undervise i en sæson, men efter et 1/2 år kommer A-kassen, og så skal man skrive under på tro og love, at de aldrig mere vil undervise i mere end 9 timer om ugen – ellers ryger deres ret til understøttelse i de perioder, hvor der ikke er undervisning.

FA: Formelt set handler det om tilknytning til en arbejdsplads. Normalt er der 2 undervisningsperioder i et år. Pointen er, at man fra A-kassen betragter den mellemliggende periode som ansættelse eller fast tilknytning uden undervisning. Man er altså ikke fyret eller arbejdsløs i f.eks. sommerperioden. Derfor er der ingen lærere, der for alvor tør satse på denne sektor – og det skaber lærermangel! – Men altså ... selvfølgelig er der

lærere nok på det lave og osse det mellemste niveau, men det kniber gevaldigt, når man skal undervise de avancerede.

Keld Heick – målsætninger og forretning.

Kan Keld Heick være lærer hos jer?

DRA: Han kommer ikke ind hos os! Vi satser på undervisere indenfor den rytmiske genre, og der falder Keld Heick ikke ind under.

FA: I forhold til genrer kan det jo være svært. Det er efterhånden blevet populært med pop-musik, og det synes jeg ikke, der er en skid fordækt ved. Muligheden for at inddrage Keld Heick er nok for svær, fordi han ikke henvender sig til vores målgruppe, men at afvise ham uden at kende mere til ham – det kan jeg ikke.

OK! Nu går jeg ned på DRA og siger, vi er 10 mennesker, der gerne vil have Keld Heick som lærer.

DRA: Jamen, så må du prøve at spørge nogle andre.

KOF: Du kan gå ned på KOF – det er rigtig! I kommer sikkert ikke med i programmet, for det er ikke vores idé – eller en del af vores profil, men vi kan godt lave et hold til dig – altså alt det formelle.

Hvad med FA?

FA: Jeg ved det ikke... hvis der var et hold... Vores målsætning siger, at folk selv skal bestemme, men der ligger osse en kvalitativ bedømmelse af indholdet, så helt automatisk går den ikke... Nej, som jeg sagde, vi skulle vide lidt mere om, hvad han ville lave.

KOF: Jeg ville ikke overveje det ret længe. Hør nu her... det handler da om penge, penge som vi kan bruge på vores egne hold, de, der er repræsenteret i folderen.

FA: Der er vi meget uenige. Det er jo en »gyngere- og karussellen«-politik. Sådan ville vi ikke reagere, der føler jeg mig nok stadigvæk som aktivist.

– Er det ikke dobbeltmoralisk at man på den ene side gerne vil have et hold under paraplyen, som man på den anden side skammer sig over at bringe i folderen?

KOF: Vi kan ikke se bort fra, at det er en forretning, osse! Vi mangler jo penge til lokaler, gear osv., osv. Det er da vigtigt, at vores hold får mulighed for at køre ordentligt.

DRA: Ja, jeg ville ikke gøre det, om jeg så fik penge for det!

Foto: Mogens Eskildsen

DEN RYTMISKE AFTENSKOLE

WEEKEND-KURSER I SILKEBORG

Open door music med Pierre Dørge d. 9.-10.-11./3. 20 timer. 180,- kr. Sidste tilmelding 9/2.

Rock med udvidet besætning m/ Åge Hagen (Tøsedrengene) og Marianne Sørensen 31/3-1/4 og 7.-8./4. 32 timer. 270,- kr.

Nærmere oplysninger og program på tlf. 825666 (mandag 10-12, onsdag 10-14, torsdag 14-18).

OOA 10 år det kan nytte

Fødselsdags-koncert:

AR-FOLK

OOAs teater

LOTTE RØMER BAND

Stakladen lørdag den 4. februar kl. 20
entré 60 kr.

Forsalg: OOA, Studsgade 46, 12 45 44
Århus Billetbureau, Guldsmædgade 17, tlf. 13 05 44

John Cale

– nyrockens gudfader i Århus

Velvet Underground er en rockmusikalsk legende, en forløber for firsernes lyd og desperation: spinkle, smukke kærlighedssange blandet op med sort messe og infernalsk larm.

Velvet Underground bestod af tre stærke personligheder: Lou Reed, Nico og John Cale, der senere hver især har fået deres plads i rockhistorien. Fælles for dem er en kompromisløshed – ikke noget med at følge modestrømninger – de har snarere været stilskabere om noget. Men tiden har osse arbejdet for dem, om jeg så må sige, for spejlkultur og menneskelig nøgenhed, der idag er hverdagskost, var allerede til stede i New York i tressernes slutning.

Nico spillede i Stakladen efteråret 82 og gav en stemningsmættet koncert, som det er svært at glemme. Og nu er turen så kommet til John Cale med band. Det er en koncert, som jeg ser frem til med spænding.

Siden bruddet med Velvet Underground har John Cale været producer for en lang

John Cale – myten pudses af.

række musikere som f.eks. Jonathan Richman, Patti Smith og den engelske gruppe Squeeze. Han har optrådt med bl.a. Brian Eno, og som det væsentligste har han indspillet en lang række LP'er under eget navn. Disse spænder vidt lige fra det avantgardistiske lydeksperiment »Church of Anthrax« (1970) til »Fear« (1973), hvor der spilles med en rå drivende rockfølelse.

John Cale er musikalsk set en slags Gudfader til punk og

new wave, men død er han bestemt ikke. Han overlever både punkens nedtur og new wovens kommercielle udvikling til teknopop med sine musikalske intentioner i behold. Det vidner den nyeste LP »Caribbean Sunset« om; Cale er som en maler med tekst og musik, han skaber stemninger og billeder.

Koncerten med John Cale i Stakladen d. 17.2. er et **must** for alle rockinteresserede.

jønne t.

Fire erfarne ældre mænd

Søndag den 19/2 gæster The Dubliners Stakladen i Århus. Gruppens traditionelle Skandinaviesturne i oktober '83 måtte desværre udskydes, men nu er de her.

The Dubliners, der udgav deres første LP i 1963, er for mange de bedste ambassadører for den irske folkemusik, der siden deres internationale gennembrud i 1967, har været en meget vigtig del af det internationale folkemusikmiljø.

Gruppens musik består for det meste af traditionelle sange arrangeret for violin, banjo, guitar, tin-whistle og whiskysprukne stemmer. Og selv om The Dubliners er blevet mest kendt for deres drikkeviser (Seven Drunken Nights, Whisky in the Jar), indeholder deres repertoire også følsomme kærligheds-sange, og viser, der handler om den politiske situation i Irland.

Instrumentalt har gruppen aldrig markeret sig særligt, men det betyder ikke, at de går af vejen for at spille et af de forrygende medleys, som et dansk publikum elsker at klappe i takt til.

Og The Dubliners er efter min mening en gruppe, man skal opleve »live«.

I kontakten med publikum

Dubliners.

og i kraft af deres fantastiske rutine bliver samspillet og atmosfæren en ligeså vigtig del, som det rent musikalske. The Dubliners består af fire gamle mænd. Men de spiller med en smittende glæde og en ro, som kræver netop mange års erfaring i en musikalsk genre, hvor alder altid har været en kvalitet.

På grund af sygdom har der i tidens løb været nogle ud-

skiftninger i gruppen. Sidst har sygdom ramt Luke Kelly, der på Skandinaviesturneen erstattes af en gammel ven af gruppen, Sean Cannon. Gruppens tre gamle medlemmer er Barney McKenna, Ronnie Drew og John Sheahan.

Dubliners spiller i Stakladen søndag d. 19.2. kl. 20.

Lars Nielsen

Sand og Stjerner på herretoiletet.

Sand og Stjerner – Fra Sahara til herretoiletet

De mødte hinanden på vej ud fra cafeen og tilrettelagde de visuelle rammer, senere stødte musikerne til, da nattens sidste grillbarer lukkede. Sand og Stjerner, lyd- og tekstfragmenter var en realitet. På Huset d. 18. februar kan du møde disse tillidsvækkende mænd, der tilsammen laver et show der ikke går to af på dusinet.

Sand og Stjerner handler om livet, som det former sig hos en beskedent del af befolkningen. Med rockmusik, poesi, slagtpøj, lyd og recitation

skaber gruppen et univers af lige dele modløshed, welt-smerz, puls, visioner og sex.

Sand og Stjerner er et show, der har besøgt verden, både den vi kender og den der ligger uden for vores rækkevidde.

Gruppen bag projektet består af Anders Dybdahl og Jens Peter Pedersen, begge fra det Jyske Musikkonservatorium, Ole Storch, Martin Lauridsen og Peter Busch med en fortid i utallige forhen-værende og nutidige rockorkestre, og Per Rosenberg, der

har skrevet teksterne til Sand og Stjerner. Det er således et show, der forsøger at forene elementer fra de ellers traditionelt fjendtlige musikalske lejre – til en måske større virkelighed end musikarterne

kan give hver for sig. Før koncerten på Huset, kan Sand og Stjerner høres i P.2's Musik søndag d. 29. januar kl. 22.30 med en koncertoptagelse fra Sønderborg.

Poul Pigtråd

4 SPOR TIL 7000,-

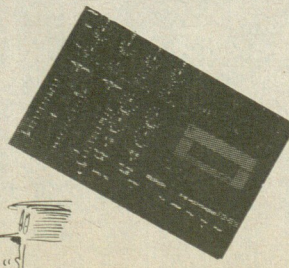
NY X-15 FRA FOSTEX

Vejl. uds. kr. 5.995,-
Og hos os får du en AKG D80 mic med i prisen!

Få en snak med os, når du skal have båndoptagere og andet lydgrej.

LARS SKJÆRLUND ASSOCIATES ApS

Wilstergade 10
8000 Århus C
Tlf. 06 12 60 33

KAWAI

El-flygel

Et spændende el-flygel til scenebrug. Halvakustisk med Kawai's berømte flygelmekanik. Behageligt anslag med stor dynamik. Spec. transportvenligt system.

Model EP-308
(som foto)
kr. 56.900.-

El-piano

Opbygget som et ganske almindeligt klaver med jernramme, rigtige strenge, rigtig pianomekanik og, som følge heraf, med det helt rigtige anslag. Spec. transportvenligt system.

Model EP-608
(som foto)
kr. 24.900.-

JUHL-SØRENSEN

Frederiksgade 82 - 8000 Århus C
Tlf. (06) 12 67 44

RYTMISK MUSIKFORENING præsenterer:

JOHN CALE BAND

STAKLADEN, Ndr. Ringgade 3, Fredag d. 17. feb. kl. 21.00
Forsalg: Aarhus Billetbureau, Guldsmedg. 17. (06) 13 05 44.

GAFFA·MUSIK·KALENDER

1. ONSDAG

Århus

21.30: *Ivan Sorensen*. Bredt repertoire.
(1 2-3 2) Jacobs Bar BQ
21.30: *New Rockets (sv)*.
(1 2-10 2) Tropicana

Silkeborg

22.00: *Zydecers*
Caribisk
Cafe Piaf

2. TORSDAG

Århus

21.00: *Folkemusikhus*
Huset
21.00: *Zingu. Latin*
Cafe Himmelblå
21.30: *Zydecers (Kbh.)*. Zydeco.
Cassiopeia
22.30: *Checkpoint*
Vestergade 58
23.00: *Cirkus Hjælpeløs*.
Cafe Paradis

Silkeborg

19.30: *Amatoraften med viser*
Lunden. Arr.: Viseklubben

3. FREDAG

Århus

21.00: *Gronlandsk aften*.
Huset
22.30: *Take 1*
Vestergade 58

4. LØRDAG

Århus

21.00: *Ar-folk & Lottie Romer Band*. OOA's fødselsdagsfest.
Stakladen. Arr. OOA
21.00: *Ballast*.
Huset
22.30: *Teenagers*
Vestergade 58

Hammel

22.00: *Stan Urban*
Rock'n'roll pianist
Ortveds Hotel

Randers

21.00: *Christian Sievert & Lars Graugaard*. Flamenco.
Cafe Akanden.

5. SØNDAG

Århus

15.00: *Bits & Pieces*.
Svalegangen/Rosenkrantzg.
Fritids- og kulturforvaltningen.

6. MANDAG

Århus

21.00: *Molassas. Bluesrock*
Cafe Himmelblå

7. TIRSDAG

Århus

21.00: *Band Konfetti*.
Huset.
21.30: *Ivan Sorensen*. Bredt repertoire.
(7/2-11/2) Jacobs Bar BQ.

Odder

20.00: *Lars Lilholt Band*.
Amtsgymnasiet. Musik & Ungdom.

8. ONSDAG

Århus

21.00: *Jamsession*.
Huset.

9. TORSDAG

Århus

21.00: *Nightlight*.
Stenkalven/Jægergårdsgade.
21.00: *Trille m. Band*.
Huset.
21.00: *Tex & Mex*
Mexicansk grænsemusik
Cafe Himmelblå
21.30: *New Orleans fans*.
Cassiopeia.
22.30: *Tommys Hysteriske Trio*
Motown
22.30: *Bill Hazen Band*
Vestergade 58
23.00: *Frk. Jørgensens Musik-*
institut for Unge Kvinder.
Cafe Paradis.

Silkeborg

20.00: *Silkeborg Bogcafe*
Lunden
22.00: *B.J. Evergreens/duo*
Rock Pop 50-60
Cafe Piaf

10. FREDAG

Århus

21.00: *Pampas (Esbjerg)*.
Latin/Rock.
Musikcafeen/ Mejlgade.
21.00: *Strube Band*.
Huset.
21.00: *Niller Band* (spiller
60'er rock).
Musikhuset/foyerscenen.
22.30: *Warlock*
Vestergade 58

Egå

21.00: *Akut. Jazz/funk/punk*.
Egå forsamlingshus. Egå jazz-
klub.

Ry

20.00: *Lars Lilholt Band*.
Mølleskolens festsal. Musik-
samvirket.

11. LØRDAG

Århus

21.00: *Salsa Arajo & karneval*
dias (arhus 83).
Huset.
21.00: *15 amatørrockgrupper*
Ridehuset
Arr.: DKU/Fotoværkstedet
21.30: *Dee-Kay*.
Tropicana.
22.00: *Lotte Romer Band*
Skjoldhøjkollegiet
22.30: *Pampas*
Vestergade 58

Randers

20.00: *Agathorn & lokale*
bands.
Huset/Dronningensgade.
Randers Musikteater.
20.30: *Savage Rose*.
Cafe Akanden.

12. SØNDAG

Århus

15.00: *Taps*.
Svalegangen/Rosenkrantzg.

13. MANDAG

Århus

21.00: *Blues Pickin'*
m. Ole Frimer.
Cafe Himmelblå

14. TIRSDAG

Århus

19.30: *Koncert for folkebevægelsen*
mod EF med Ebbe Kløvedal Reich/
Sanne Salomonsen/Mek Pek Party band/
Lone Kellerman/Henrik Strube/
Lasse & Mathilde/Peter Ingemann/
Arne Würgler/Erik Clausen/
Poul Dissing/Kim Larsen/
Benny Holst/Frede Fup/
Stig Møller & Malurt.
Vejlby-Risskov-hallen. Arr.
Folkebevægelsen mod EF.
21.00: *Five Blondes*. Nyt
Århus-band.
Huset.
21.30: *Ivan Sorensen*. Bredt
repertoire.
(14/2-18/2) Jacobs Bar BQ.
21.30: *Ulvene*
(14/2-29/2) Tropicana.

Både Lis Sorensen og Sanne Salomonsen er i byen i februar – dog hver for sig, men sikkert med tryk på, som de plejer!

FEBRUAR '84

Hver onsdag 18.30-19.30: En times udsendelse om og med lokal rytmisk musik. Interviews, demo, pladeoptagelser, anmeldelser, informationer og meget mere. **Stil ind på 101,5 Mhz.**
Hver torsdag 19.00-20.00: R.O.K.-F.M. Rytmisk orienteringskalender. Hvem spiller hvor i Århus. Fra uge til uge. (Produceret af Samarbejdsudvalget for rytmisk musik i Århus). **101-102 Mhz.**

15. ONSDAG

Århus
21.00: *Åben mikrofon.* Huset.
Silkeborg
22.00: *Mads Erboes Trio* Rockblues Cafe Piaf

16. TORSDAG

Århus
20.00: *Lis Sørensen Band og Jens Rugsted Band.* Stakladen. Arr. Rytms.
21.00: *Pierre Dorges Ther-mænius.* Huset.
21.00: *Nightlight, jazz* Cafe Himmelblå
21.30: *United Snakes (Jim Templeton & Niels Dan Andersen).* Cassiopeia.
22.30: *B-side* Vestergade 58
23.00: *Smukke Marie & Flotte Folmer.* Cafe Paradis.

17. FREDAG

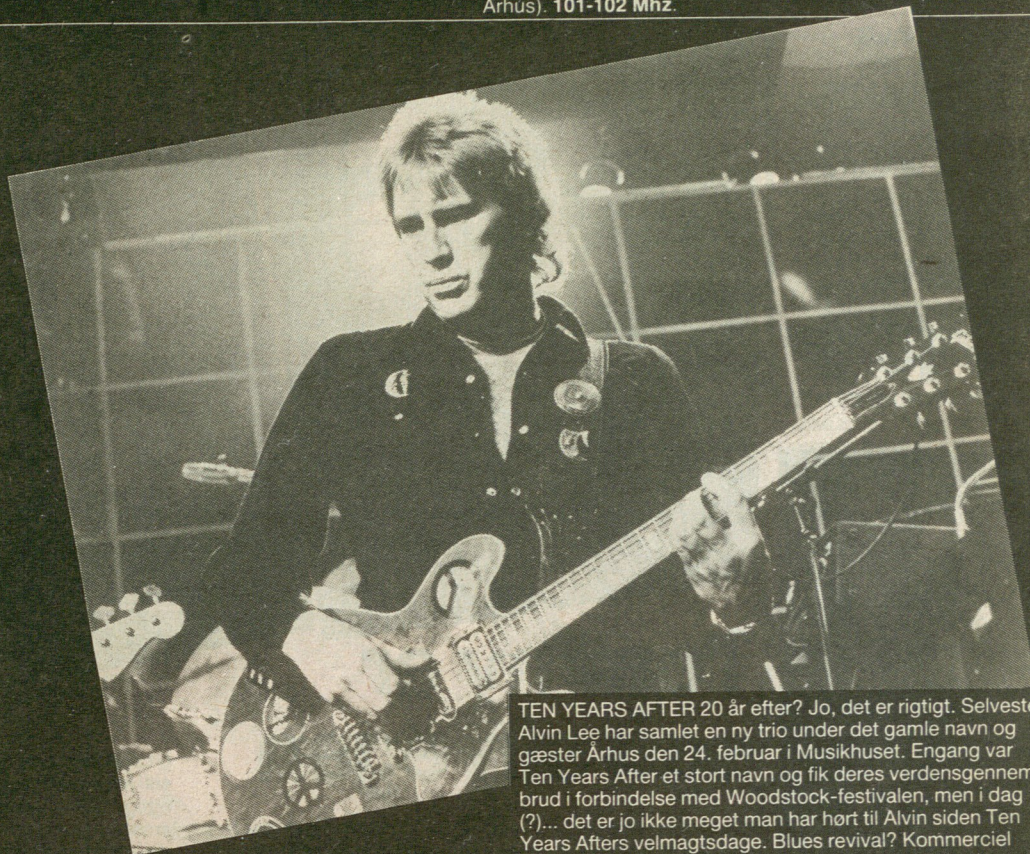
Århus
21.00: *John Cale Band.* Stakladen. Arr. Rytms.
21.00: *Robin Watson Quartet.* Huset.
22.30: *Gigolo* Vestergade 58
Horsens
21.00: *Tommys Hysteriske Trio.* Teatercafeen/Allegade. Arr. Creole Club.

18. LØRDAG

Århus
21.00: *Los Originales (Kbh.).* Æsken.
21.00: *»Sand og stjerner«.* Huset.
22.30: *Funk Connection* Vestergade 58
Grenå
21.00: *Lis Sørensen Band & Jens Rugsted Band.* Pavillonen. Østdjurs Musikfor-ening.

19. SØNDAG

Århus
20.00: *Dubliners.* Stakladen. Arr. Rytms.
15.00: *Pacemakers. Børnerock* Cafe Himmelblå
Randers
19.30: *Lasse & Mathilde.* Cafe Åkanden.

TEN YEARS AFTER 20 år efter? Jo, det er rigtigt. Selveste Alvin Lee har samlet en ny trio under det gamle navn og gæster Århus den 24. februar i Musikhuset. Engang var Ten Years After et stort navn og fik deres verdensgennem-brud i forbindelse med Woodstock-festivalen, men i dag (?)... det er jo ikke meget man har hørt til Alvin siden Ten Years Afters velmagtsdage. Blues revival? Kommerciel fidus? Musikalsk energi? Under alle omstændigheder er Alvin Lee en garvet fyr på rock/blues scenen, så måske har han klaret alle vanskelighederne med rødderne i behold. Chancen har han i det mindste, indtil det modsatte er be- vist.

21. TIRSDAG

Århus
21.00: *New Picnic Internati- onal.* Huset.
21.30: *Ivan Sørensen.* Bredt repertoire. (21/2-25/2) Jacobs Bar BQ.
Randers
19.30: *Nené Band.* Brazil jazz. Cafe Åkanden.

22. ONSDAG

Århus
21.00: *Jamsession/vært Henk Kuipers.* Huset.
Horsens
20.00: *Halberg Larsen Band.* Statsskolen. Musik & Ung- dom.

23. TORSDAG

Århus
21.00: *Bits & Pieces.* Huset.
22.30: *Ta' fat & Quint.* Vestergade 58.
23.00: *Entertainerkursus I.* Cafe Paradis.
Silkeborg
20.00: *Sand på gulvet* Lunden. Arr.: Viseklubben
22.00: *Toiloise* Bluesrock Cafe Piaf

24. FREDAG

Århus
20.00: *Ten Years After* Musikhuset/Store sal
21.00: *Salsa Na Ma.* Huset.
21.00: *Affair.* Musikcafeen/Mejlgade.
21.30: *Zaccho & Egeriis.* Cassiopeia.
22.30: *Espresso* Vestergade 58

Silkeborg
21.00: *Henning Stærk Band.* Lunden. Arr. Stalden.

25. LØRDAG

Århus
20.00: *FAJABEFA-fest.* Musikcafeen/Mejlgade.
21.00: *Istanbul Express.* Huset.
22.30: *Sods* Vestergade 58

26. SØNDAG

Århus
15.00: *Piradio.* Svalegangen/Rosenkrantzga- de. Kultur- og fritidsforvaltning- en.

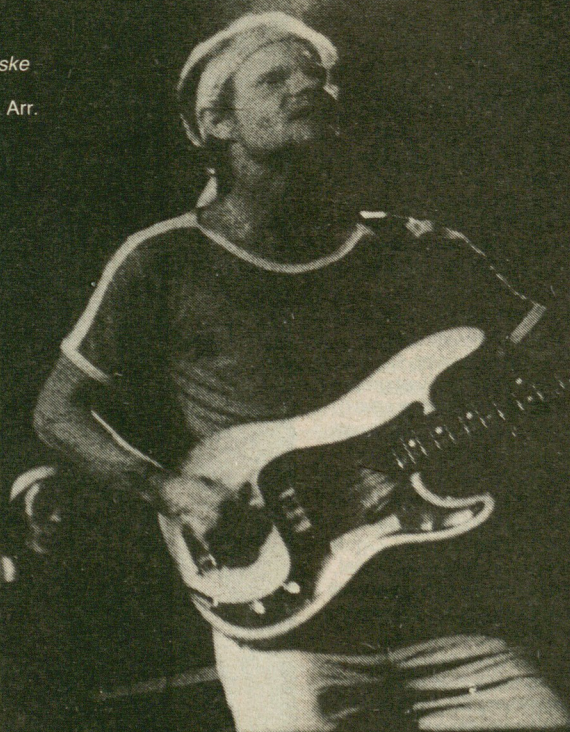
28. TIRSDAG

GAFFA nr. 7 kommer på ga- den.

29. ONSDAG

Århus
21.00 *Åben mikrofon/vært Jens Viggø Fjord.* Huset.

Silkeborg
20.00: *Lars Lilholt Band.* Terrassesalen. Arr. Stalden.
21.00: *Nené Band (Brazil jazz).* Cafe Piaf.

BUS TIL SALG

Volvo årgang 1959 -
36 pladser. Skal synes.

Kontakt:
Peter Jensen
Høegh Guldbergs Gade 33
8000 Århus C
tlf. (06) 19 22 55
(mellem 9 og 16)

Sindberg & Søgaard
Koncertdirektion present

Fredag 24. februar 1984
kl. 20
i Musikhuset Århus

Ten Years After

In Concert

Featuring
ALVIN LEE

Billetsalg i
Musikhuset, 1343 44, og
Århus Billetbureau, 1305 44

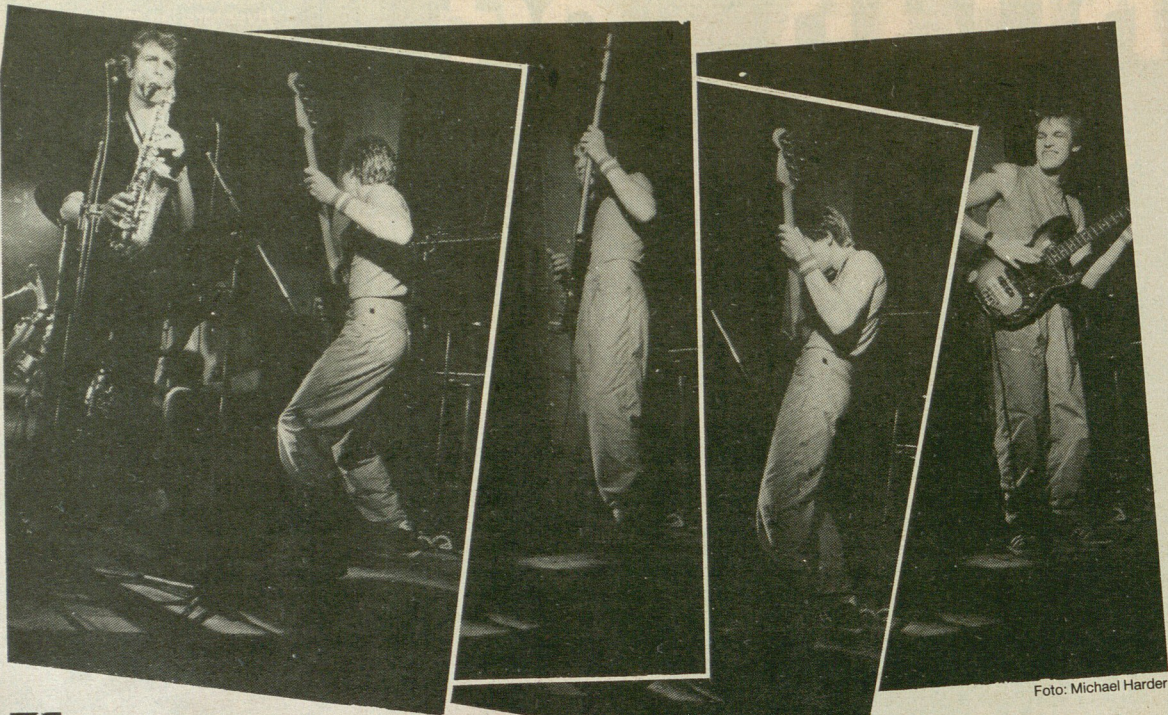

Foto: Michael Harder

Tommy er sgu sin egen

Tommy's Hysteriske Trio, der sjovt nok er en kvartet, spillede på Vestergade 58 lørdag den 14/1 for et ret sparsomt frem-mødt publikum. Det var en skam både for Tommy og for de folk, der ikke mødte frem, for gruppen har noget helt specielt at gi publikum.

Tommy spiller pop, men ikke på den sædvanlige sanderinde-blæser-funkbas-synthesizerfacon som vælter over landet for tiden. Tommy har kocht besætningen ned til sax, keyboards, trommer og

bas - 4 medlemmer, der hver kan sit kram. Og det er be-friende. Det giver en mere rå og direkte fornemmelse af musikken - noget jeg bestemt synes mangler i pop-musikken idag.

Stilmæssigt er det egentlig svært at rubricere bandet! Ska-funk! er den betegnelse, der rammer bedst, synes jeg. Men der er mange stilelemen-ter gemt i musikken. Bandet går ikke af vejen for et par rap-songs eller swing-numre. Dette kunne godt lyde som om

gruppen ikke har en fastlagt stil, men det er bestemt ikke rigtigt. Det er netop sammen-smeltningen af alle elementer-ne, der giver Tommy en konsistent stil - en skarp musikalsk profil styret med autoritet af de fire dygtige mu-sikere.

Vokalen fraserer staccato-agtigt i et meget højt leje. Hertil komlr lyd-mixet, der er meget rå og afpillet! Her er ingen morsomme og over-pumpede dikke-darer. Som helhed giver det gruppen sin egen hysteriske og skingre charme.

Tommy's Hysteriske Trio er

et ret nyt band. I den nuvæ-rende besætning har den kun bestået et års tid. To af grup-pens medlemmer er kendte ansigter i det århusianske musiker-miljø, Søren Hansen, der spillede keyboards i Cue og Eigil Madsen, der allerede var igang sammen med Daisy i slutningen af 60'erne, men han har osse senere sparket til tønderne hos Brødrene Olsen. »En fuldbefaren pop-musiker«, siger gruppens bassist Tom Bilde. Som hovedvokalist og saxofonspil-ler fungerer Christen Frost. Tilsammen den drengede og charmerende gruppe Tommy's Hysteriske Trio - se den næste gang i byen!

h-a

Stabilt og slagfærdigt

PETER Abrahamsen
»Det nye«
Rosen ROLP 13

Peter Abrahamsen's vej fra Carl Scharnberg til Oscar Hansen er kort, men naturlig. Selv om man næppe skal skære de tre over samme læst rent politisk. Peter Abraham-sen har det med at befinde sig i yderkrogene, mens hans klare tæft for »forsømte« politiske digtere er målrettet og velment, for ikke at sige overbevisende. Peter Abra-hamsen's foregående plade, »Alt kan forandres« var en massiv omgang. Uden tvivl på grund af Scharnberg's utrolige opbud af ord. På »Det nye« har Oscar Hansen's lettere folkeligt propaganderende tekster åbnet op for den lette og mere sangbare genre. Visepreget er afløst af coun-try-agtige melodier, af og til flot rockende. Abrahamsen's messende og noget hæse stemme er tydeligvis på ordenes side helt i Socialde-mokratiets ånd, men selv om Oscar Hansen mestrede både vers og rim, så kunne man af og til ønske, at han undertiden havde fraveget den strenge versopbygning. Oscar Hansen rimede ikke »hjerte« på »smer-te«, men »håb« på »råb« og »brød« på »død«.

Peter Abrahamsen backes godt op af den lokale »Rox-y Trio«, på plade som på scene stabilt og slagfærdigt. Helt i Oscar Hansen's ånd.

»Det nye« er nyt. Godt nyt.

pe

Ritmisk musik i Kasino

SVALEGANGEN

BITS AND
PIECES

Søndag 5. februar
kl. 15

TAPS

Søndag 12. februar
kl. 15

PIRADIO

Søndag 26. februar
kl. 15

Billetter á kr. 10,-

Kan købes i
Århus Billetbureau
Guldmedgade
samt ved indgangen

Arr.: Fritids- og
Kulturforvaltningen

NYE SANGBØGER BJØRN AFZELIUS

29 sange. Med tekster, noder, becifringer, klaver-noder og fotos.
122 sider. Kr. 150,00.

BERT JANSCH

14 sange og guitarstyk-ker. Med tekster, noder, guitararrangementer på både noder og tablatur. Fotos og illustrationer. Engelsk biografi.
40 sider. Kr. 89,50.
Fås hos førende musik-handlere og pr. postordre fra musikforlaget

Olafssongs

Pårupvej 44, 3230 Græsted
02-292259

Kald det bare New Funk

Street Beat er et temmelig ubeskrevet blad i århusianske spillekredse. Bandet kommer fra København, og har kun spillet sammen i ca. 1/2 år. Det, der slog mig mest, da jeg hørte det på Vestergade i midten af januar, var den utrolige spilleglæde, der blev smidt mig i ørerne af gruppen.

Det er meget dygtige musi-kere, der på trods af ikke at have fungeret ret længe sammen, har fået skruet en musik sammen, der fungerer fantastisk godt i dansesam-menhæng. Der er »drive« over rytmegruppen og fine arrangementer til ordentlige melodier. Osse blæsersektionen fungerede (næsten) præ-cist.

Jeg var mildest talt duperet, da jeg hørte, at gruppen havde mødt hinanden på det seneste jazz-stævne på Brandbjerg, for Street Beat virker godt sammentømret.

Street Beat spiller stilmæs-sigt meget forskellig musik. Således blev vi præsenteret for en del almindelig rock-bal-ladestof, en latin-rytmeafde-ling, en hel del funk og ikke mindst en fabelagtig god blues fremragende foredraget af sangerinden Cecilie Nordby, som jeg garanterer, vi kommer til at høre mere til i fremtiden. Hun har en sangstil, der både fraseringsmæssigt og stem-memæssigt rager en hel del over, hvad vi sædvanligvis hø-rer.

Det er sjældent at høre så

kompetent et band, der kom-mer »out of nowhere«, men det forlyder, at pladeselskabet CBS allerede har lagt ørerne ind på gruppen. »Helt fint«, siger bandets kapelmester og sangskriver Henrik Carlsen, »men spis nu brød til. Vi skal først og fremmest ud på landevejen og ha en helvedes masse udespilleerfaring«. En god ide, for jeg synes proble-met for Street Beat netop er, at det ikke har en fastlagt identitet. Det er dygtigt nok til at hævde sig blandt selv etablerede bands, men der er en høj grad af stilforvirring i gruppens repertoire. Og der er osse en tendens til, at gruppen hælder over mod den sæd-vanlige københavnske musik-stil - I ved, den med en rum-lende funk-bas, smarte lifts, fed og bred lyd med to (helst) kvindelige vokalist, plus blæser og synthesizer. Og det synes jeg er synd for bandet, for det kommer uværgerligt til at ligge i skuffe med Sneakers og Halberg/Larsen.

Der er bestemt materiale nok i gruppen til at komme op ad denne skuffe. Som nævnt en flot blues, men der var osse andre finesser på reper-toiret. En scat-song og en udmærket rap - og ikke mindst den fanden-i-voldske måde Street Beat tør trykke den af på. Og så en kolossal afsmit-tende spontan spilleglæde, der dækker over en beundringsværdig dygtighed.

h-a

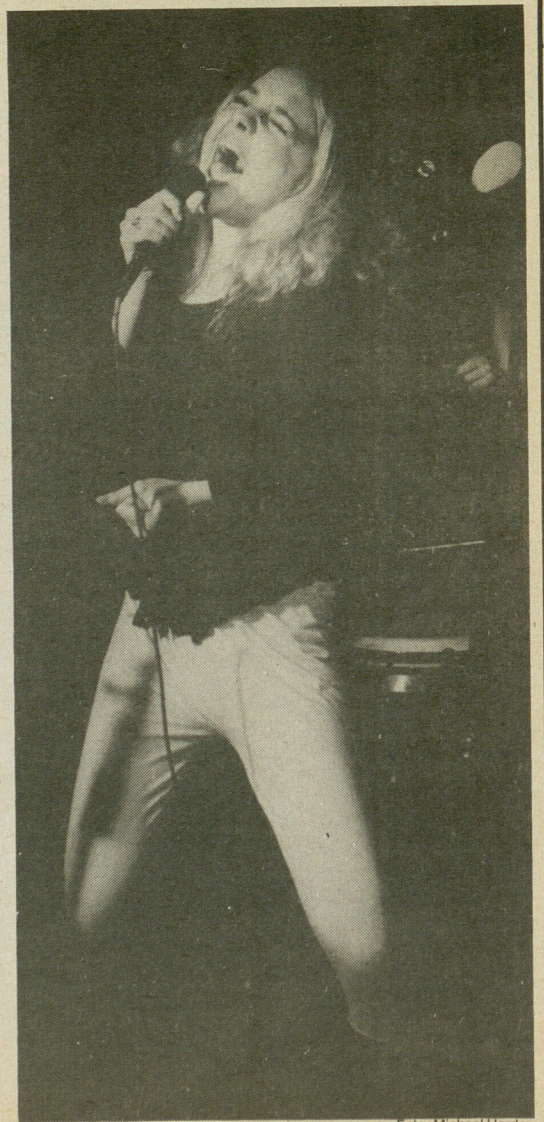

Foto: Michael Harder

Mode, skarpe kanter og ... Tordenskjolds Soldater

»Tordenskjolds Nye Soldater«
TRIANGLE Records '84

Med pladen »Tordenskjolds Nye Soldater«, indfører pladeselskabet »Triangle Records« et nyt begreb i musikverdenen, nemlig »demopladen«. Forstået som en LP med fem pladedebuterende grupper, der hver serverer to numre. Numrene er optaget rundt omkring i landet til brug for gruppernes demobånd og uden at være ændret i nævneværdig grad, er de så røget i rillerne på pladen »Tordenskjolds Nye Soldater« – en noget uheldig titel, der giver næring til den kritik, at grupperne mere eller mindre lyder af noget, der er hørt før. Soldaterne er nok nye, men krigen er den samme.

De medvirkende grupper er: SUBWAY QUEUE og BALL fra København, DET HVIDE SNIT fra Århus, TONE SERVICE fra Hillerød og ZENITH fra Silkeborg, der med denne plade har lavet et anderledes tilbud til spillesteder mm. landet

Livskraftig brugsjazz

Bourbon Street Jazzband & Saratoga Jazzband

Nej, de to har ikke slået sig sammen og dannet et big-band, men det ser ud til, at det er gode tider for traditionel – og swingjazz. I hvert fald er der kommet 2 LP'er i mine hænder inden for den sidste måned, og det er med Bourbon fra Silkeborg og Saratoga, oprindeligt et Århus band, nu spredt ud over det midtjydske.

Begge grupper er velestimerede navne i det traditionel jazzmiljø.

De har henholdsvis indspillet »live« i Skotland og i studie i Danmark, og det er der da kommet to udmærkede plader ud af. »Gammel vin på nye flasker«, for nu at bruge en (næsten) udslidt kliche, for noget nyt er der egentlig ikke at hente.

Begge bands spiller velkendte numre: »Rosette«, »As time goes by«, »Christopher Columbus«, »When your Smiling«, bare for at nævne nogle, og det er begge grupper, der kan deres blues og boogie woogie.

Skidt og kanel er der på begge plader.

Om det er den gode whisky og »The Laughing Stock«-øl-

over. Et tilbud, der også giver grupperne en mulighed, de ikke har med et demobånd, nemlig at blive spillet aktivt i Danmarks Radio.

Pladen viser (hvad mange vidste), at der rundt omkring i Danmark findes en lang række habile orkestre, der med lidt produktudvikling og mediedækning, nok kunne tage kampen op med de etablerede danske orkestre.

To numre med en gruppe, der ovenikøbet må dele omslag mm. med fire andre grupper, er ikke rimeligt materiale til at bedømme en gruppes muligheder og originalitet, hvorfor dette ikke så meget bliver en anmeldelse, som en diskussion omkring den uetablerede rock i Danmark lige nu, inspireret af ovennævnte plade.

På mig virker det nemlig som om grupperne har valgt de numre ud, der skulle have de bedste kommercielle muligheder. Kommercielle

muligheder bedømt efter danskrockskalaen, der givetvis siger, at musik, der lyder som Halberg/Larsen, News, Sneakers og hvad de nu alle sammen hedder, har vist sig at sælge før, hvad det nok kan gøre igen – da det jo efterhånden er det eneste, der bliver udgivet på plade. Det betyder så blot, at de fem grupper på denne plade ikke kommer så meget til deres ret, som selvstændige og originale danske rockgrupper. (Måske med Århus gruppen Det Hvide Snit som en pudsig og humoristisk undtagelse.)

Det virker, som er der sket en midtersøgning allerede i udvælgelsen af numrene. En midtersøgning, der gør grupperne mere ens, end de i virkeligheden nok er...

Musik er også mode, og de fleste klæder sig indenfor de rammer, moden dikterer lige nu, med de personlige særpræg der gør, at vi trods alt ikke alle ligner hinanden.

Men hvor er de skarpe

kanter henne, eller er det kun mig, der ikke kan overleve på vellyd og professionalisme alene, men også bruger musikken til at kradse i de åbne sår med. Bruger musikken til at opnå nye erkendelser. Bruger musikken som et uundværligt supplement til livet og kærligheden – et supplement, der både er smukt, kælent og indsmigrende på den ene side, og grimt, voldsomt og krævende på den anden, og som rummer

det hele i få voldsomme magiske øjeblikke.

NEJ fandme nej, selvfølgelig er det ikke det. Men hvis HITTET (pladeselskabsgiganternes mest famøse undskyldning for ikke at tage chancer) bliver alfa og omega i gruppernes forsøg på at nå ud til en større kreds af lyttere, så medfører det samtidig en musik, der ikke tager flere chancer end dem, der i forvejen er accepterede. Dette er ikke ment som en kritik af de fem grupper på denne plade – men blot som en af årsagerne til, at man om få år vil kunne erklære den nytænkende, originale DANSKE rockmusik for værende D Ø D...

I glimt viser de fem band på denne plade, at de indeholder kvaliteter, der ikke er forrige års udsalgsvarer, og jeg håber grupperne i fremtiden vil dyrke disse glimt, disse særpræg, om ikke for andet, så for fremtiden. Der må snart komme et oprør mod tidens uniformerede lyd – og oprøret kunne måske komme fra grupperne på »Tordenskjolds Nye Soldater«.

»Hvem vil overtage ådslet?«, spørger Steffen Brandt fra TV 2, med Bo Green Jensens ord.

Eller, er tiden inde til at stoppe gnaveriet og starte »Herfra Hvor Vi Står« – lige nu...

Poul Pigtråd

Jakob '84

lets skyld, det ved jeg ikke, men Bourbons arrangementer er ikke så velafspudsede som Saratogas – til gengæld mangler de så noget mere liv. Specielt fornemmer jeg, at de vokale indslag på Saratogas LP »bare« er sat på, fordi der nu engang er en tekst, jeg mangler engagement.

Men for begge pladers vedkommende: Livskraftig brugsjazz, serveret på gedigen måde af orkestre med mange oprædener bag sig – både på indenlandske såvel som på udenlandske scener, ligesom begge bands har vundet 1. priser, henholdsvis på den 12. og 14. internationale jazzfestival i Dunkirk.

troels

Godt håndværk

FRITZ HELMUTH
»To sider«
Harlekin HMLP 4315

Fritz Helmuth er den pæne visesanger. Klar i stemmen, lidt krukke hist og her, han foredrager med betoning på de rigtige steder, som kun skuespillere kan det. Derfor er en visesanger som Frits Helmuth i høj grad afhængig af teksterne, og Gunnar Geertsen har ikke ladet ham i stikken. Både »Randi« og »Tillykke Erna« er godt hånd-

værk, og tekster der kan »ageres« på, mens »De fire årstider« på side 2, Vivaldi's musik til Ida og Bent From's tekster ligner en bunden opgave – en af de uløselige.

Peder Kragerup har arrangeret – med nænsom hånd – orkestermusik af den mest afslappede slags – men kunne alle implicerede bare slippe lidt af den glimrende pænhed, så er der ingen tvivl om, at alle medvirkende kunne føre den danske visetradition et godt stykke videre.

Båndsalat à la Århus – demobånd fra amtet

Vi modtager stadig demobånd fra bands, der gerne vil have en omtale her i blad. Og vi vil stadig gerne opfordre flere bands til at sende os en smagsprøve på deres musikalske specialiteter. Vi vil understrege, at man ikke skal være bange for, om man nu er dygtige nok til at blive omtalt. Vi omtaler alle de demo-bånd, vi får tilsendt, uanset teknisk kvalitet eller musikalsk formåen. Demo-spalten skal primært fungere som en orientering for læserne og brugerne af amatørmusikken i amtet – hvad de risikerer at komme ud for, hvis de dumper ind til koncert med et af disse »ukendte« navne.

SLIPS skriver til os, at »der er ikke tale om gammel cola på nye flasker, men i realiteten et nyt band, der tåler sammenligning med de bedste indenfor den danske rockscene.« OK – så laver vi sammenlig-

Slips

ningen. Slips ligger tæt op af Sneakers og Halberg/Larsen-stilen. Hårdt pumpende rock med funky drive og et bestemt kvindeligt vokalt klangideal. Slips tåler sammenligningen hvad angår den tekniske musikalske kunnen, energien og driv'et. Men de mangler personlighed efter min mening. De to kvindelige forsangere gør det godt og tæt – men osse forudsigeligt i deres Salomonske fraseringer. Sangene bliver så absolut mest interessante, når Birgitte Steengård ligger i forgrunden med en til tider stor og udtrykfuld stemme. Flotte soloeer byder bandet på – og ikke mindst en meget intens og velformet altsax.

Booking: 12 82 52

TRAPEZ er en nydannet trio med gammelkendte århusianske musikere. De spiller funk- og reggaeinspireret rock. Helt befriende er det at høre et så

enkelt og gennemskueligt lydbillede uden synthesizer i en tid, hvor dette instrument synes at overtage musikscenen med fede effekter og megen sovs. Martin Hansens guitar er velspillet nok til at kunne bære såvel det harmoniske som det rytmiske og solospillet på en gang. Jeg kunne godt ønske mig bassen længere fremme i lydbilledet – det bliver for tyndt sine steder, og det kunne afhjælpes ved en mere fyldig bas. Noget helt specielt (desværre!) er, at man kan høre bandets tekster. Det skyldes dels det enkle lydbillede, men osse en klar tekst-udtale fra den i øvrigt lidt kedelige og tamme sangers side.

Booking: 21 01 43

8000 C har til gengæld en meget stor stemme i forgrunden, mixet med masser af rum, så tankerne krydser Jim Morrison. Rumklang er

bandets kendetegn på dette bånd – stort anlagte tekster og store guitarsoloer – alt sammen med masser af rum. Stilen bevæger sig af og til over i en næsten symfonisk præget rock, understreget af brugen af stringeffekten på synthesizeren. En for mig lidt overraskende ny stil for dette gamle Århus-band.

Booking: 12 77 22

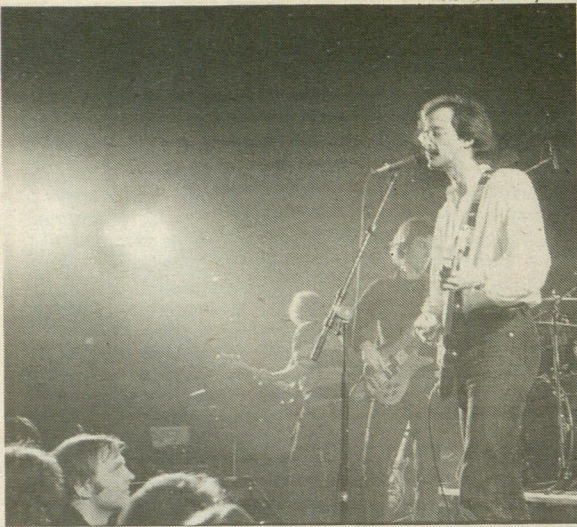
THE INTELLECTUALS er ude på noget helt andet. Det er en pudsig blanding af 60'er beat, r&b og en pumpende punk-bas med trommerne helt fremme. Musikken er bygget op omkring en »original« eller »naturlig« guitarlyd og en bunke rock- og r&b-klicheer. Personligt bryder jeg mig meget om den slags musik, men jeg må alligevel indrømme, at de leverer et teknisk og musikalsk godt sammenspillet bud på 60'er lyd i 80'erne.

EE

Politisk musik på noder

Bjørn Afzelius har udgivet en sangbog, som indeholder de første 30 sange, han har indspillet på plade fra tidsrummet 1974-1979 – altså såvel fra hans tid i det legendariske Hoola Bandoola Band, som fra hans tid med egne bands. Han skriver selv i forordet, at inspirationen til udgivelsen kom efter et møde med nogle ganske unge musikere, som udelukkende spillede hans sange. »Jeg tænkte på, at de her fyre var ikke med i 68. De var ikke med i FNL-bevægelsen. De læser ikke Dagens Nyheders kultursider, og de har ikke et ægteskab bag sig. De er med nu i en anden tid, en afgørende tid. Osse for mig. Men de burde ikke kende mine sange. De burde være for unge. De burde være for påvirkede af plastikmusik og plastikdrømme. Alligevel står de og lytter akkorderne til mine sange af.«

At motivationen og inspirationen til udgivelsen af denne sangbog skal findes i de unges interesse kan ikke komme bag på nogen. Bjørn Afzelius har længe været kendt for sit seriøse arbejde med at fange de unges musikalske interesse – og der igennem levere et slagkraftigt

1. del af sangbog fra Bjørn Afzelius' righoldige materiale.

alternativ til plastikmusikken. Hans sange er vedkommende, engagerede og de siger sandheden. Åbenbart osse for andre end de, der var unge i 68.

Sangbogen er første bind i et planlagt to-bindsværk. Andet bind udkommer om en måned og indeholder de næste 30 sange, Afzelius har indspillet på plade. Sangene er forsynet med becifringer og klaverakkompagnement, samt selvfølgelig melodilinje og tekster. Nodebilledet er stort og overskueligt, klaverakkompagnementet så relativt let,

at det sikkert kan være en glædelig fornyelse på byens mange aftenkoleklaverhold. Teksterne er skrevet med håndskrift (stor skrift), hvilket gør dem vanskeligere at overskue og hurtiglæse, end hvis de havde været sat.

For musikundervisere og musikelever er det altid velkomment med sådanne udgivelser. Jeg undrer mig – og ærgrer mig – over, at bogen er så dyr. 150 kr. koster den – og det er lige vel meget, især hvis unge mennesker skal købe den.

EE

Promotion for Dr. Jazz (på Huset)

Den danske jazzkreds har i samarbejde med spillestederne arrangeret en promotionturne, som en forsmag på hvad man kan forvente at høre i den kommende sæson.

Den Danske Jazzkreds er en paraplyorganisation, hvorunder bl.a. Ny Dansk Jazz-musiker Forening, FAJABEFA og Jazzmediearbejdernes Sammenslutning sorterer. Et af de væsentligste formål med jazzkredsen er bl.a. at sikre musikerne ordentlige lønninger, og dette gøres ved at gi' spillestederne en underskudsgaranti. Det samlede beløb til denne aktivitet er 425.000 kr. I år sender Jazzkredsen for dette beløb 14 grupper på turne, blandt dem de fire grupper, som udgør promotionfremstedet. Den 7. august spillede grupperne på Huset i Århus. Bjarne Roupés gruppe med

Alex Riel og Bo Stief lagde ud med en energisk jazz-rock. Gruppen var specielt sammensat til denne turne, men det kunne nu ikke høres. De kan deres kram, disse garvede musikere. Her i januar er de gået i studie sammen, for at indspille noget af deres materiale.

Mazur/Markussen 4 – en reduceret udgave af Six Winds – overtog, og som i andre sammenhænge, hvor Marilyn Mazur spiller, var der også denne aften et islæt af østerlandske toner. En udefinerlig musikgenre – »fusion« om man vil. Men det afgørende er, at musikken var uhyre levende og medrivende, fuld af dynamik og intensitet.

Bob Rockwell Quartet fortsatte. Det var musik med rødder i »bob«en – men absolut ikke uden påvirkning fra de nye stilarter. Et enkelt funknummer

blev der også plads til, men det håndterede pianisten Jørgen Emborg, Jesper Lundgaard, bas og trommeslageren Alex Riel fuldstændig hjemmevant.

Aftenen sluttede med Tubaba Troup, bestående af guitaristen Pierre Dørge, saxofonisterne Morten Carlsen og Jesper Zeuten, Michael Friis, bas og Ole Theill på trommer. Deres afro-funk-jazzrytmer stiger til hovedet og godt mættet af musik kunne man forlade Huset efter deres sæt.

Denne aften beviste, at jazzmusikken lever, og at der er et publikum, for Huset var fyldt til randen. Og for dem, der gik forgæves eller endnu ikke har fået nok, vil der der senere på sæsonen være lejlighed til et gensyn med de enkelte musikere og grupper.

Dette var kun en appetitvækker. *troels*

Mere om Ridehusets ombygning

I forlængelse af Gaffas omtale af Ridehus-planerne i sidste nummer vil jeg fremkomme med et par kommentarer vedrørende Gaffas råd til kommunen.

Allerede i januar og juni 1982 rettede Århus Teater Akademi og Rytmus en henvendelse til Magistratens 4. afdeling omkring indretningen af Ridehuset. Siden er vi med

jævne mellemrum blevet taget med på råd, og der foreligger en aftale om, at vi sammen med andre brugere og »eksperter« bliver indkaldt til møder – såvel før som under ombygningen. Således er det sikret, at brugere og arrangører inddrages i istandsættelserne.

Allerede nu er projektering af scenen i gang, og den

kombineres med festival-planerne i Lisbjerg således, at der opnåes ideelle kombinationsmuligheder, f.eks. i forbindelse med modulopbygningerne af scenerne!

Imidlertid må vi nok slå os til tåls med, at alle vore krav og ønsker ikke i første omgang kan imødekommes i forhold til de disponible midler. Det vil sige, at der skal prioriteres, og at vi på længere sigt må arbejde frem mod en ideel løsning.

Et af de største problemer, som jeg ser, er at Ridehuset også efter den foreløbige istandsættelse i stor udstrækning vil være beslaglagt af loppemarkeder. Denne situation må vi også søge at få løst således, at der gøres rimelig plads til musik- og teaterarrangementer!

Med venlig hilsen
Erik Bøttger

GAFFA vil i et kommende nummer følge ombygningen af Ridehuset.

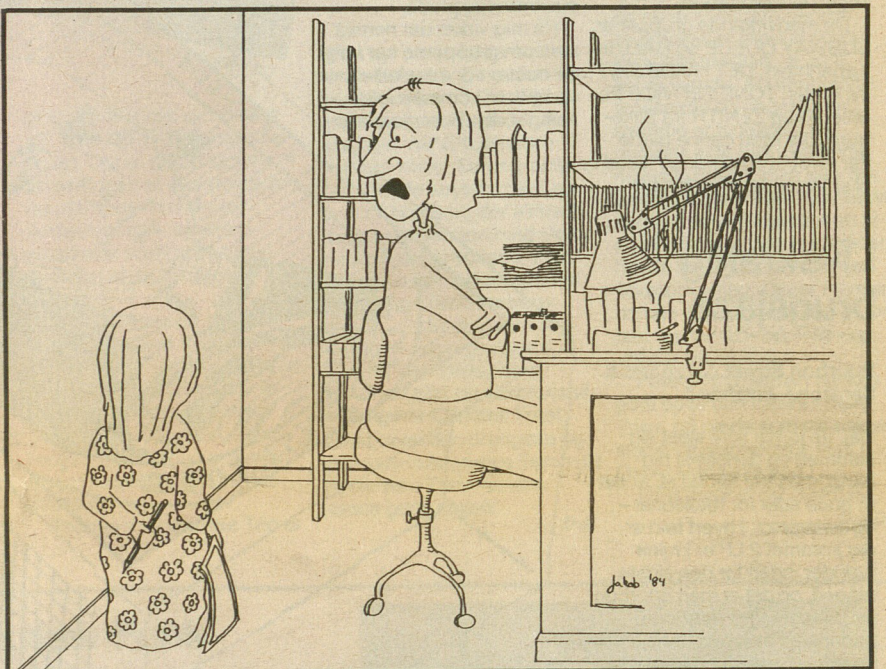
Konkurrence:

Løsningen på sidste nummers rebus var FOLKETINGS-VALG. De 10 heldige vindere af lp'en »Transit« med Halberg/Larsen blev:

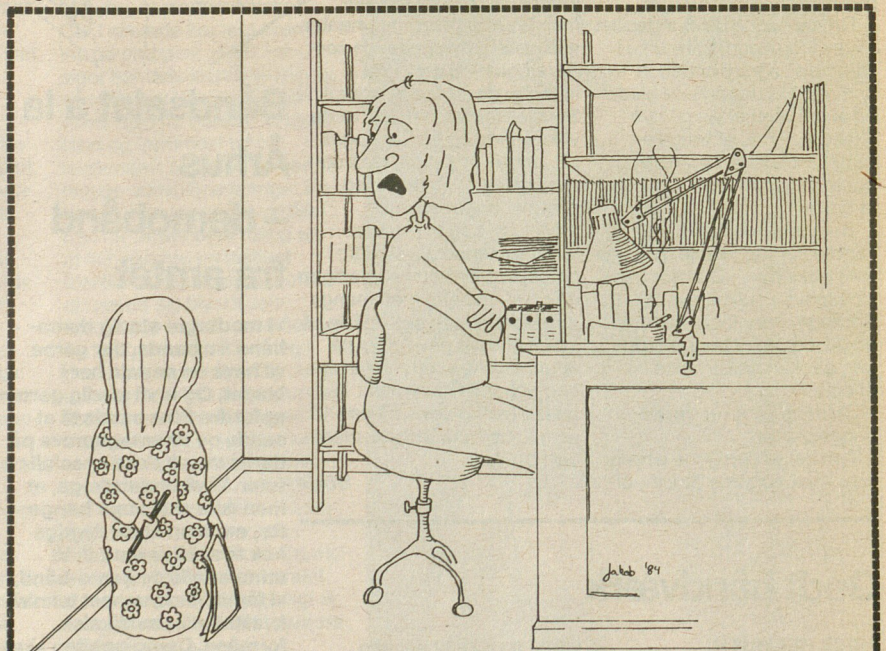
Carsten Pedersen, Århus N
Arne Nordmand Larsen, Århus C
Lisbeth Andersen, Århus C
Hanne Christensen, Århus N
Vibeke Kjær, Ebeltoft
Gro Salicath, Risskov
Ole Stærk, Silkeborg
Preben Mikkelsen, Risskov
Lars Astman, Grenå
Thorkild K. Ærø, Skanderborg

Vi ønsker vinderne go' fornøjelse med pladen.

Denne gang skal du finde fem fejl på tegningen ovenfor.

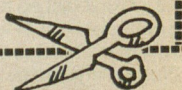
Ét er, at du hugger mine Stones-plader, og ryger på min tjillum, – men du ska' fan'ne holde fingrene fra konkurrencesiden i GAFFA....

Navn: _____

Adresse: _____

Indsendes til GAFFA, Guldsmedegade 23, 8000 Århus C.

Blandt vinderne trækker vi lod om 10 billetter (veligst stillet til rådighed af Rytmask Musikforening) til en af månedens største koncertbegivenheder: En aften med Lis Sørensen og

Jens Rugsted med hver deres band. Koncerten finder sted i Stakladen den 16. februar, og vi skal have løsningen på konkurrencen i hænde senest mandag den 13/2 med mor-

genposten. Du skal som sædvanlig sende løsningen til: GAFFA Guldsmedegade 23 o.g. 8000 Århus C

Jeg tegner hermed et års abonnement på GAFFA
 Enkeltpersoner kr. 45,-
 Institutioner kr. 65,-

Pengene er vedlagt i
 kontant
 check
 frimærker
 indsat på girokonto nr. 4 376 897

Navn: _____
 Adresse: _____

Indsendes til GAFFA, Guldsmedegade 23, 8000 Århus C.

Torsdag 2. februar	Slips	Fri entre
Fredag 3. Februar	NEWS	Fri entre til kl. 22.00
Lørdag 4. februar	Chili	Fri entre
Torsdag 9. februar	Axidenz	Fri entre til kl. 22.00
Fredag 10. februar	Sidewalk	
Lørdag 11. februar	CUE	
Torsdag 16. februar	MALURT	Fri entre til kl. 22.00
Fredag 17. februar	James Loveless Funk Affair	
Lørdag 18. februar	OREO MOON	Fri entre
Torsdag 23. februar	Netto Funk	
Fredag 24. februar	NANNA	Fri entre til kl. 22.00
Lørdag 25. februar	Crew	

MOTOWN

FREDERIKSGADE 72 - ÅRHUS C - TLF. 127755

Det er ikke kun Gnags, der har taget en enkeltbillet fra Skjern til Århus og omegn, hvor musikalsk omsætning og chance for gennembrud er så meget større.

Et andet band ved navn Frame tog selv turen i slutningen af halvfjerdserne og fik base i Silkeborg.

Det er en del af historien bag Zox og deres LP - Rilleform - der udkommer i begyndelsen af februar.

Er du forvirret? Så læs videre. GAFFA har talt med Mogens, Annemarie og Esben fra Zox.

Ude vestpå

Der var ikke mange bands på Skjern-egnen i midt-halvfjerdserne. Musikmiljøet var snævert og alle kendte alle. Oprindeligt var Mogens og Esben med i »Mazy«, der engang vandt en Vi Unge-konkurrence og fik en singleplade ud. Men det er historie og ikke noget at råbe op om.

Mazy blev opløst og Mogens og Esben gik til hvert sit band, henholdsvis Frame og Whiskey Train, navne der ikke siger så meget i den store sammenhæng, men de har været der. Spillestederne var forsamlingshuse og haller, hvor kravet var dansemusik og helst noget, folk kendte i forvejen. Men hvordan stod det til med spilleglæden?

Esben ser tilbage: »Det var derude... det var virkelig vestpå, 5 gange halvtreds minutter i et forsamlingshus eller en hal og publikumsreaktion var stort set, at der bare skulle være musik. Og det at spille 5 gange halvtreds minutter, det var sindssygt

Zox: Esben, Mogens og Anne Marie.

Og dette andet blev Zox, hvor Annemarie nok er vokalist, men ikke dominerende i forhold til bandet. Det er helheden, der tæller i Zox og det er helt sikkert på tværs af en kommerciel interesse i at spinde guld på Annemarie som solist. Men således blev vilkåret for foretagendet MOVI (Mogens Villadsen), hvis det overhovedet ville have Annemarie på vinyl og som Zox'erne tørt konstaterer...« så sparede de jo osse studiemusikerne.«

Rilleform

Egentlig skulle LP'en, der har fået titlen Rilleform, have været på gaden allerede i efteråret. Men intet i denne branche går som forventet og da slet ikke, når man er et ganske lille band. Problemer med omslaget har blot været en af de forhindringer, bandet har måttet overvinde, men i begyndelsen af februar skulle pladen være ude i butikkerne.

»Rilleform« er ikke noget brag af en debut, dertil er den for sammensat og stilmæssig forvirret. Den rækker lige fra Tøsedrenge-inspireret pop til engelsk symfonisk rock. Og de ting klæder ikke hinanden.

Problemet er naturligvis, at Zox ikke havde en stil på indspilningstidspunktet og tiden til at finde den.

Et nummer, som f.eks. »Eventyr« i den symfoniske afdeling, virker tungt og fortales sig i et kinesisk æske-system af instrumentalemaer. Over for det står numre med klare popkvaliteter, som »Blind Passager« og »Maske-rade«, der ligger i forlængelse af en nutidig dansk tradition og har en helt anden umiddelbarhed.

Mogens: »Hvis vi tar et af numrene fra LP'en, som vi stilmæssigt håber på at nærme os, så er det »Maskerade«. Det er det frækkeste nummer rytmisk set. Det er det, vi har arbejdet mest med på det seneste, mere rytmisk betonet rock.«

»Vi har gjort det helt modsat«, siger Esben, og hentyder til at bandet først nu er ved at få en stilbevidsthed. Derfor er »Rilleform« nok et dårligt udtryk for Zox's musikalske intentioner her og nu. Måske havde det været bedre - trods alt - at have valgt et (par) singleudspil før LP-projektet. Singleterne kunne have tegnet en profil og givet noget tid.

Mogens: »Vi skal fandme ud og spille for at gå noget ryggrad. Vi kan mærke det, når vi har været ude at spille to weekender i træk, »kors hvor er det lækkert, vi er skidegode, mand!«. Så er det man drømmer om at have fem weekender i træk og så i pladestudiet.«

Nu kom LP-tilbuddet til at styre forløbet totalt, fordi ingen tør sige nej til et tilbud fra den vankelmødige pladebranche. Det er som at få kniven på struben og Zox skal ikke høre for, at de tog en dyb indånding og sprang ud.

I sidste ende er det en historie om den magt pladeindustrien besidder over musikken.

Simpelthen.

jønne t

Vi troede osse det var løgn

hårdt arbejde. Ud at stille gear op og så spille en hel aften... til sidst blir det hele ren rutine: »OK, nu er vi på arbejde«.

Når musikken lissom bare skal være der, kunne det lige så godt være en jukebox. Det er nok mere de menneskelige oplevelser, man har sammen, og de jokes, der opstår undervejs, som holder én gående«.

Whiskey Train havde udelukkende kopi-musik på repertoire, mens Frame spillede egne kompositioner ved siden af de sikre træffere,

som kunne være Beatles, Toto, gamle tresser hits eller rock'n'roll-standards.

Esben: »Betingelsen for at komme ud at spille derovre er sgu, at numrene er kommet ud i radioen mindst et par gange, så tror jeg egentlig, at det er underordnet, hvad det er«.

På den anden side af højderyggen
Teltplæne blev efterhånden flyttet østpå. Men nogen forandring betød det ikke i

første omgang. Frame fortsatte - nu med basis i Silkeborg - at spille de sædvanlige steder. Først da bassisten og sangeren fik fast arbejde og forlod bandet, skete der egentlig noget nyt. Esben blev tilknyttet som bassist og Annemarie, som bandet bl.a. havde læst om i et interview i Jyllands-Posten, fik jobbet som sangerinde.

»Frame« blev ændret til »Zox« for at understrege en ny stil, der først og fremmest består i et (næsten) alle sange er på dansk og at samtlige numre er egne kompositioner. Navnet Zox markerer en lyst til at stå på egne musikalske ben uden sikkerhedsnet, men det er svært.

Esben: »Det der med navnet, det er jo simpelthen lissom en have, der skal passes. Der skal gøres en masse surt arbejde, før det blir til noget.

Man er følsom, når man skal ud og præsentere noget nyt. Vi har nok været for slemme til at lade os påvirke af stemningen, når folk ikke har været med fra starten, i stedet for at sige »Værsgo, her er det!« Der skal være lidt fightervilje.«

Mogens tilføjer: »Men vi må da sige, at de 5-6 gange, vi har været ude at spille, da er det virkelig gået fremad musikalsk set. Vi spiller med meget mere drive.«

Drømme om en ny Dorthe?
Knap to måneder efter at Zox blev dannet faldt en appelsin - i form af en pladekontrakt - ned i deres turban. Det, som andre bands går og sukker efter i årevis, lå lige pludselig

foran Zox som en mulighed. »Vi troede osse, det var løgn«, indrømmer Mogens, men det var det faktisk ikke og Zox gik i tænkebox for at veje for og imod. Hovedproblemet var, at bandet slet ikke havde haft tid til at opbygge et repertoire.

Esben: »Noget af det, der gjorde, at vi slog til alligevel, var det, at vi allesammen har spillet en 5, 6, 7 år, og at man føler, at der ikke er sket en skid. Og så synes man alligevel, man er en gris, hvis man siger nej til sådan et tilbud, for man aner ikke, om man nogensinde får det tilbud igen.«

Historien bag pladekontrakten er kringlet, men handler øjensynlig først og fremmest om en drøm om at lancere Annemarie som en ny dansk-top-stjerne. Hun var nemlig tidligere blevet »opdaget« i kommercielt øjemed ved en Se og Hør-konkurrence, hvor hun som solist nåede til finalen og fik en TV-optræden.

Mogens: »Det er Mogens Villadsen, der finansierer pladeudgivelsen. Han sælger egentlig bånd på tankstationer og lignende over hele landet. Han er inde på båndmarkedet og virkelig kommerciel, »Joddele Birger« og alt det der. Han syntes jo, at det kunne være helt fint at få noget musik med Annemarie, for hun kunne sikkert komme med i Melodi Grand Prix'et.«

Men Annemarie sagde selv fra »Jeg ville ikke være med på det der, for jeg lavede mine egne sange, og jeg ville ikke ind som noget a la Dorthe eller Birte Kjær. Så fandt han ud af, at det nok ikke lige var den der boldgade, hvis han ville have fat i mig. Han blev nødt til at finde på noget andet.«

BJMUSIK
Spiller med musklerne

STORT UDBUD I KVALITETSROCK-GREJ KOM IND OG PRØV!!

KEYBOARDS - BAS GUITARER & FORSTÆRKERE.

BJMUSIK
Mejlgade 48
8000 Århus C
Tlf. (06) 137333

M **mogens eskildsen**
reportagefotograf
nørre allé nr. 30.2,
8000C.06193160

olivetti

Praxis 35

Normalpris 4995
÷ kontantrabat 1395

Nu ... 3600

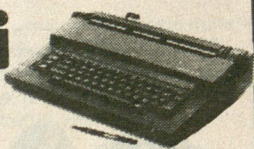
+ moms 792

I alt kun 4392

Ring og få en uforbindende demonstration

MAKA A/S

v/Per Kaa Christensen
HOLMETOFTEN 64 - HØJBJERG - TLF. 27 28 46

Den elektroniske miniskrivemaskine med letudskifteligt Olivetti skrivehjul.

- 44 alfanymeriske taster til 100 tegn.
- 17 funktionstaster
- Kun 11 cm høj - og den kan bare det hele.

Danmarks 2-hjulede rock-konsulent
 – Morten Rudi Rock Laursen –
 svarer på alt fra moms, monitor
 og motorcykler
 til potens, punk og provinspop.

Foto: Østjysk Billedforsyning

Rudi Rock

JT S BRUGTMARKED

B-klarinet sælges:
 Buffet Crampon/Evette
 »Master Model«.
 Henv. Tlf. 24 00 22
 (Christian).

Tama Superstar Tam
 14", naturtræ, sælges.
 Prisdé 1100.
 Tlf. 19 43 28.

Købes: Guitar-combo
 rørforstærker (fx.
 Marshall) med fed
 overstyring.
 Tlf. 38 72 44.

Polysix 9.500 kr.
 Kustom Gitaranlæg
 2.500 kr.
 Tlf. 18 25 24 (Michael).

The Beep-boppers, en
 erfaren gruppe, som
 har eksisteret i 3
 måneder, søger en
 tubaist med node-
 kendskab og disco-er-
 faring. Vi spiller: disco,
 reggae, ludo og jule-
 musik.
 Spørg efter Halfdan
 eller Bo-Orla, tlf.
 13 78 96.

Bassist, tangentspiller
 (el-piano) og andre
 instrumentalister søges
 af trommeslager/per-
 cussionist og guitarist.
 Tlf. 22 24 90 (Carsten).

Basist til Heavy Metal
 søges. Kun seriøse
 henvendelser.
 Tlf. 13 00 30 eller
 19 52 92.

Synthesizer Roland
 SH-5, justeret og
 rensat december 83,
 sælges kr. 3000,-.
 Frank, tlf. 25 63 68.

JT's BRUGTMARKED
 formidler alt indenfor
 musikbranchen, så-
 længe det er annonce-
 ring fra private til
 private. Kommercielle
 annoncer henvises til
 vores annonceafde-
 ling.

NY PRIS! 25 kr. for de
 første 20 ord (mindste
 betaling). Kr. 1,25 pr.
 ord derudover. Send
 pengene pr. check
 eller på girokonto
 4 37 68 97 (skriv evt.
 annoncetext på
 bagsiden af girokortet).
 Skriv tydeligt. Husk
 at placere det du vil
 sælge/købe først i an-
 noncen.

Liebhavertilbud! Original
 Fender Telecaster Bass,
 1966, velholdt med kuffert,
 sælges: kr. 7.500. Henv.
 Boje, tlf. (06) 11 33 74.

JT's BRUGTMARKED

Navn

Adresse

By

Tekst

Fajabefa's Koda-blues

I sidste nummer af GAFFA
 bekendtgør John John sin
 uforbeholdne mening om
 KODA. Dette er hans gode ret
 og helt i orden. Hvad der
 derimod *ikke* er helt i orden er,
 at indlægget er formuleret
 således, at man ikke kan
 undgå at tage FAJABEFA til
 indtægt for de samme syns-
 punkter – ja, han opfordrer
 sågar folk, der mener at have
 problemer med KODA til at
 kontakte FAJABEFA desan-
 gående.

På denne baggrund skal
 det fastslås:
 Argumenterne i indlægget

udtrykker John Johns egen
 holdning til KODA, og har *intet*
 med FAJABEFA at gøre. Dette
 gælder ligeledes opfordringen
 til at kontakte FAJABEFA
 angående problemer med KO-
 DA.

FAJABEFA er en forening,
 som organiserer amatørmusi-
 kere og søger at skaffe disse
 øvelokaler og spillemulighe-
 der. FAJABEFA er en forening,
 hvor forskellige meninger
 brydes om forhold, der vedrør-
 er amatørmusikere. Dette
 gælder således også forholdet
 til KODA.

For FAJABEFA:
 Peder Frederiksen

Fordomme om KODA

**Herligt – mer' debat!!! Musi-
 keren og komponisten Arne
 Würgler har brugt en masse
 kræfter på at rette urmelig-
 heder i KODA's behandling
 af de rytmiske komponister
 og tekstforfattere. Idag
 repræsenterer Arne Würgler
 den rytmiske musik i KODA's
 råd – og han er derfor den
 helt rigtige til at svare på
 John John's komposition
 »KODA-Blues« i sidste
 nummer af GAFFA:**

Kære John John
 Jeg har siddet og gloet på dit
 brev, som jeg er blevet bedt
 om at svare på. Jeg må ind-
 rømme, at jeg er lidt rystet. Du
 er offer for nogle fordomme,
 som må skyldes, at vi, der
 arbejder med KODA, ikke har
 givet tilstrækkelig god infor-
 mation.

Men en ting må du gøre dig
 klart. Ingen i Danmark lever
 fedt som komponist. Faktisk
 er der ikke flere full-time
 komponister, end der er fingre
 på to hænder. De højeste
 udbetalinger fra KODA ligger
 på niveau med en specialar-
 bejders løn. De fleste danske
 komponister lever som musi-
 kere, undervisere o.lign. Ikke
 desto mindre bliver deres
 værker udnyttet, sunget,
 elsket af en masse mennesker,
 som desværre er bedøvende
 ligeglade med, hvordan
 ophavsmanden egentlig har
 det! Om han er på bistands-
 hjælp eller han klarer sig på
 egen hånd. Det er værket, der
 interesserer, og det kan
 måske ikke være anderledes,
 men hvor mange tænker over,
 at det er uhyre almindeligt, at
 en komponist kun har en
 periode på 10 år, hvor han er
 virkelig aktiv. Altså, en masse
 af de musikskabere, som du
 kan lide, er måske brændt ud
 om nogle få år. Alligevel skal
 han jo have noget at leve af,
 og det kan han jo kun få, hvis
 folk, der bruger hans værker,
 betaler noget for det.
 Gennem en mangeårig og

Arne Würgler, formand for »danske jazz, beat og folkemusik
 autorer« (DJBFA).

benhård kamp er det lykkedes
 for komponister at få aner-
 kendt, at de har ophavsret til
 de værker, de har lavet.
 Alligevel er der mange men-
 nesker, der synes, at alt hvad
 kunstnere laver, bør enhver
 uden vederlag kunne glæde
 sig over, bruge og udnytte.
 Fremskridtspartiet ville f.eks.
 fornylig have ophavsretloven
 afskaffet. Folk med dette

synspunkt må imidlertid ikke
 glemme, at på den måde
 udrydder man stille og roligt
 samtlige kunstnere. Alle vil
 have TV og en masse valgmu-
 ligheder, men det skal ikke
 koste noget. Kunstnere har
 bare værsgo' at stille deres
 værker gratis til rådighed.
 Noget man aldrig ville byde
 andre grupper i samfundet.
 Ophavsretsloven giver altså

Kære Morten Laursen

Ja, du ser rigtig, brevet er
 adresseret til Morten Laursen,
 altså den offentligt ansatte
 Rock-konsulent, og ikke
 brevkasseredaktøren Rudi
 Rock.

Du kommer i GAFFA nr. 5
 frem med dit syn på booking-
 virksomhed i et svar til en af
 de utallige grupper, der er
 kommet i klemme i forbindelse
 med booking. Hjerter Knægt
 på trods af at det næppe er
 noget plaster på såret skal
 vide, at I langt fra er de eneste!
 Masser af grupper er kommet
 ind på et bookingfirma med en
 ærlig og oprigtig tro på, at NU
 var den hellige grav da velfor-
 varet. For mange er det flere
 års drøm, der går i opfyldelse.

Nu skal vi ud at spille. Gode
 steder. Gode jobs. En rimelig
 pris. Men ak, virkeligheden er
 helt anderledes. Efter en
 periode hvor drømmene stille
 og roligt bliver pillet fra hinan-
 den, ender mange ambitiøse
 og talentfulde grupper des-
 værre ofte slukørede og
 desillusionerede. TAK FOR
 KAMPEN, bookingfirma!

Men tilbage til dig Morten
 Laursen. Du er lige ved at få
 mig til at tro, at jeg har misfor-
 stået dit ansættelsesforhold.
 Du er da konsulent for ROSA
 og ikke Sammenslutningen af
 de danske musikkontorer, hvis
 forskellen da er så stor?

Du har masser af roser til
 Århus Musikkontor (ÅM), og
 kun hån til overs for private
 booking firmaer. ÅM bryster
 sig stadig af at være musike-
 rens egen booking, og et
 alternativ bookingfirma. Et

komponister ret til at kræve
 betaling for brug af deres
 værker. Denne ret er imidlertid
 umulig at praktisere individu-
 elt. Man kan jo ikke selv
 kontrollere, om der er nogen,
 der bruger ens værker. Derfor
 har man selvfølgelig sluttet sig
 sammen. Nu når vi til KODA.

KODA er imidlertid ikke
 bare til fordel for den enkelte
 komponist, men osse en god
 ting for brugerne, idet de ved
 at afregne til KODA får mulig-
 hed for at bruge alle komponi-
 sters værker. Man kunne godt
 kalde KODA for verdens
 største jukebox.

– Dette var nogle generelle
 ting. Dernæst svar på nogle af
 dine spørgsmål.

Det er rigtig, at komponister
 ikke får særlig mange penge
 fra KODA, men det skyldes at
 KODA ikke har særlig høje
 afgiftssatser, så den sum,
 man har til den endelige
 fordeling, blir' derefter.

KODA er ikke startet i
 Amerika! Jeg havde nær sagt
 tværtimod. I Amerika har
 ophavsretten meget dårligere
 vilkår end i Danmark. Det er
 noget, man tager meget frit

på!
 KODA har fordelingsregler,
 men de retter sig ikke efter
 genre. Klassisk musik får ikke
 bare per definition mere end
 populær ditto. Nogle objektive
 kriterier graderer de forskel-
 lige værker. Et stort værk for
 100 mand får mere end en
 solo-sang.

Den professionelle har valgt
 at leve af sit arbejde. Amatøren
 har forhåbentlig noget andet
 at leve af. Den professionelle
 må tage sin pris, ellers kan
 han ikke leve. Amatøren
 behøver ikke på samme måde
 tænke i kroner og øre. Hvad
 der er godt for den ene, er
 måske ikke så godt for den
 anden. Her er det, jeg synes,
 John, at din tankegang ikke er
 helt klar. Du mener faktisk, at
 den professionelle skal tænke
 som en amatør, fordi det er til
 fordel for amatøren. Resultatet
 ville i yderste konsekvens
 være, at den professionelle
 måtte opgive sit job, men kan
 amatøren være tjent med det?
 Så får I jo ikke nogle »skide
 gode numre« at spille.

Det, det hele drejer sig om,
 at, at Fajabefa skal betale

137,50 kr. pr. koncert, når der
 er et orkester, og 272,50 kr.
 når der optræder flere orke-
 stre. Det har man ondt i røven
 over! Anlæg, lokale, bajere
 osv., det er noget man tager
 for givet, men ophavsmande-
 ne til den gode musik, man
 samles om, dem vil man ikke
 betale. Deres organisation
 bliver mistænkeliggjort og lagt
 for had. Tilmed forsøger du at
 forklare de professionelle, at
 de vil få det meget bedre, hvis
 de meldte sig ud. Sandheden
 er imidlertid, at du og din
 organisation ville slippe for at
 betale nogle håndører, mens
 ophavsmanden uden KODA
 ville miste et væsentligt
 redskab til opretholdelse af
 sin virksomhed.

Med venlig hilsen
 Arne Würgler

APP
 Studiet
 Nørrebrogade 22
 8000 Århus C
 Tlf. 06 11 68 86
 06 12 38 55

HANSA special!

Snerejser:
 Østrig, Rumænien,
 Jugoslavien fra 995,-

Solrejser:
 Tunesien, Tenerife,
 Cuba, Mexico

Ring og få et godt tilbud.

Vi er specialister i
 grupperejser og
 studierejser.

HANSA
 ÅRHUS
 Graven 12 - Tlf. (06) 18 27 88

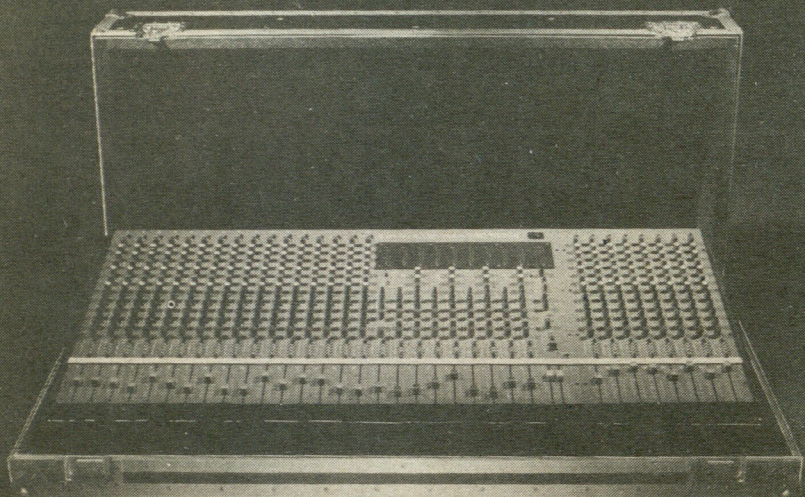
Med venlig hilsen
 Frank W. Damgaard

TOTAL AUDIO CONCEPTS

Fleksibel, overskuelig, konkurrencedygtig – er bare nogle af de betegnelser der kan hæftes på mixerpultene fra *Total Audio Concepts*. Vi kan tilføje: robuste og af en indiskutabel kvalitet. Gennem det sidste år har vi installeret TAC mixere i en række studier i såvel Danmark som Norge. Takket være dens fleksible og robuste opbygning indgår den fast i vores PA-udlejningsafdeling. Designet af ingeniørerne på AMEK fabrikkerne rummer den en række af studiomixerens bedste egenskaber – til en pris der er uden sammenligning i sin klasse...

Ex.: TAC 16/8/2: 16 mikrofon/linje inputs, 8 subgrupper, 8 monitorkanaler, 4-bånds EQ med 2 sweep, 4 AUX sends på både kanal og monitor, 11 LED metre med Peak, XLR ind/ud, Phantom strømforsyning, ALPS fadere.

PRIS, excl. moms: 46.650,-

06-16 16 55
ABmusik Finlandsgade 27
DK 8200 Århus N

RYTMISK MUSIKFORENING præsenterer:

LIS SØRENSEN BAND
Jens Rugsted BAND

STAKLADEN, Ndr. Ringgade 3. Torsdag d. 16. feb. kl. 20.00

JOHN CALE BAND

STAKLADEN, Ndr. Ringgade 3. Fredag d. 17. feb. kl. 21.00

THE DUBLINERS

STAKLADEN, Ndr. Ringgade 3. Søndag d. 19. feb. kl. 20.00

BJÖRN AFZELIUS

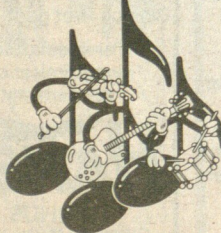
STAKLADEN, Ndr. Ringgade 3. Fredag d. 9. marts. kl. 21.00

Forsalg: Aarhus Billetbureau. Guldsmedg. 17. (06) 130544

SÅDAN!

9nd fil

PLADEHUSET
FREDERIKSGADE 38, ÅRHUS C.